

کورته یه له له یادداشته نامی ژیانم

به پینوسی حه زره تی
شیخ محمد عوسمان
سیراج الدین نه قشبه ندی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي من على عباده بالهمة والحلم والصفاء، واصطفى من بينهم بطريق الاجتهاد
معاشر الانبياء، وختمهم بسيرتنا و مولانا حضرة محمد المصطفى صلى الله عليه وعلى اله و
اصحابه الاتقياء الحنفاء و انال بتببيعتهم زمرة الاولياء و العلماء و الشهداء كأس المحبة و
شنايب الرحمة و الصدق و الوفا.

و الصلاة و السلام على حبيبنا محمد الذي ازال به دنس الشرك و الجور و الجفا و على اله و
اصحابه البررة الشرفاء، مادام الليل و النهار بعضها الى بعض جنفاً و بعد:

نهم هه ژاری بی ناوه، وه نهم مسکینه داماوہ محمد عثمان سراجالدين نقشبندي کوری دلسوزی
هه زره تی به هه شت جیگه ی پایه به رزی سایه بلند هه زره تی شیخ (علاء الدین) م که نه ویش
نه ر شه دی کورانی با پیری زورعه زیز و خوشه ویستهم هه زره تی شیخ عمری عثمان یه قدس الله
سره العزیز. نه بهر نه مه ی که بازی نه مه نسوین و په یوه نندی دارانی نهم خانه دانه ی شه ریه ت
بونیا نه طه له ب و داکوکی یه کی زوریان نی کردم که هه ندی له باره ی شه خسی خوم و نمونه یه
نه نه حوال و نه سراری بزورگانی نهم خانه دانه و په پیره وانی نه وان بخه مه پروو.

تابه هوی نوسینه وه ناوو یادی نه وان نه چیتته وه و فه راموشی خاتری نه حباب و جیگه و
مه کانیا ن له سه ر لا په ره میژوو نهم خانه دانه خالی نه بی. به نومییدی نه همیشه نوسیم که جی ی
ره زامه ندی نیوه و پیخوش بوونی په یوه ندی دارانی نهم خانه دانه بی.

وه بو هه موو براده رانیس بیتته جیی سوود و که نک له معنویات و ده رک و جه قایق دا .

وه نهم کاره دا و نه هه موو کاریکا پشتتم به خوا به ستوه و هه ر نه وه ری نیشاندەر، هه رچه نند رهوی
یه و په ووشتی شه ریفا نه ی نهم گه وره گه ورانه له هه ر ده ورو زه مانیکا به مه فادی و منطوقی نهم
شیعره په پیره وی یان فه رموو و شامیلی حالی بووه ;-

ما شاخی درختیم پر از میوه توحید هر ره گوزمری سنگ زند عار نداریم

نهم بی' ناونیشانه نه گهر چی خوم به رهدیف و هاوړی نه وانه نازانم به لام نهم گه وره گه وړدی
خانه دانی خومانه به له طفولت و منالی نهم فقیردیان قبول شه رمووه وده هرودها دوا
نه ودهش هر ورا به سه راحت و رهمزو هیمای چهند جارده له چندها کور و مجلس و مناسباتی
خصوصی و تاییه تی دا نیشاره دیان به قبولی فقیر شه رمووه، تهنانه ت له هندی وده سیدت
نامه مه قبول و ودرگیراوانی فقیردیان به ودرگیراوانی خویان داناو، ودرنه گیراوانی فقیردیان
به ودرنه گیراوو رهدکراودی خویان حساب کردووه.

بی' مونسه به تی نازانم که نهم گومناوه ناوی خوی له پوشته ی زنجیری نه وانا حساب بکه م.
بابه تاریخی خوم و برای خوم مه ولانا خالید بهر له هدرشتی ددس پی بکه م.

نهم فقیره له بهرواری ۱۳۱۴ هزار و سی سده و چواردهدی کوچی چاوم به دنیا هلن بریوه و
هاتوومه ته جیهانه وه.

به لام مه ولانای برام له سالی ۱۳۱۵ هزار و سی سده و پانزدهی کوچی هاتوته دنیا وه که
جیاوازی له میانهی له دایک بوونی من و نه ودا له سالی زیاتر نیه، وده میانهی ته وای
براکانی ترما ته نیا من و نه و برای لیکو باو کین و دایکمان به کیکه.^(۱)

وه من له ته مه نی ۴ چوار سالی دابووم که با پیری عزیزدی دل مونیرم هه زردتی ضیاء الدین
قدس سره له سالی ۱۳۱۸ هزار و سی سده و هه زده چاوی خوی له دنیا ی فانی لیک نا و
به شابانی بازی گیانی پهروازی کرد بووه به رزترین پایه ی اعلی علیین وه به نه نواری لیکای
هه زردتی هه ق شادمان بوو. نوری به صیرت و پوناکی نومیادی مریدان و داواکاران و طایبانی
ریگهی هه حقیقه ت به تاریکی گوررا.

مرحومی زاهر و مختار دایکیان به کیکه.

وه نه مین و منظر و ثابت دایکیان به کیکه.

(مه ولانا خالید)

وه له کاتیگا که نزیکسی پهروازی رُوحی بوو له لانهی به ددنی پیروزییا جار جار پستی موباردکی به سنگی باوکه وه نه دا. وه جار جاریش پستی به سینهی مرحومی شیخ صادق کوری هه زردتی شیخ بهاء الدین قدس سره که برای هه زردتی حسام الدین بوو.

وده عینی نه و حاله پر له ماتهم و داخداري یه دا باوکه مهرحومی شیخ صادق که له وپه ری خه فته و په ژاردها بوون، وه نارِه هه تی یان له و په ری ته وانادا بوو که فوقی تصور بوو.

هه زردتی پیر به که مائی فه صاحته و نه زمی کلمات به دل نه وایی و دلخوش کردنی نه وان خه ریک بوو، وه نهی فه رموو.

خه مه خُون و نارِه هه تیش مه بن، دنیابن هه رود کوو له هه یاتی خوما چاودیریم کردوون، وه خه مخوری نه یوه و خرمان بووم، به تاییه تی بو هه موو مریدان به گشتی له دواي کوچ کردنیش بو عاله می به زده خی مامهت عینی نه و چاودیریتانه هه ر له نه زهرمانه، دنیابن من به وده عددی خوم ودها نه که م خاترجه م بن به م واده مه.

وه نه همیشه بزائن که هه زه پاتی پیران و شیره پیاوانی بی شه ی توحید له گه ل نه وه شا که به هه فادی (کل نفس ذائقة الموت) مائی دنیای خانی چول بکات له کاتی دیاری کراو دا مال ناوایی خوی بکات.

به لام هه رگیز نه م بسته خاکه په سته نابیته ریگر له نه پواحي مقدسه ی دوستانی هه ق جل و علا وده وانه به چاوی خه لکی تر نابی سهیر کرین حق تعالی له که لامی مه جیدی خویا نه فه رموی؛ (ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتاً بل احياء عند ربهم يرزقون)⁽¹⁾

⁽¹⁾ لازمه نه م نایه ته لیرودا بلوسری؛ - رجال لالتهم تجارة و لایبع عن ذکر الله (مولانا خالید)

⁽²⁾ کل نفس ذائقة الموت؛ یالی هه موو له فسی له بی شه ربه تی مه رگ بچیژی

نه گهر يه کي بلی مه به ست لاهم (سبیل) ه له ونایه ته دا شه هید بوونه له غه زادا و به رده و پووی کافر وه ستانه. وه مه به ست کوژرانه له جیهادی کافرا وه نه مه هه ر بو شه دای معرکه ی کفار.

به ئی نه مه ناشکرایه و جیگه ی دوودئی و تردیر نیه، به لام ادعای حصری ده لاله تی مه عنای که لیماتی نه م نایه ته کریمه هه ر له عه ینی مفهوم دا جیگه ی باس وته حقیقه.

نه گهر قودره تی نه زه ئی و قه ئه می له میزل ی چاوی ئینصاف و بینایی و به صیره ت بو هه ر که س له به زده کانی حه ق بکاته وه. وه به عینایه تی خه لاقی یه تی خوئی به شی له حقایق و عیلمی لدن ی خوئی پیشان بدات فه می غه یری لاهم مه عنایشه به جوانی واضح له بی و به ته واوی پوون نه بیته وه.

وه هیج ته ناقوض و ناریکی یه ک دروست نابی، هه ر وه کوو حق تعالی جل شأنه له نایه تی تر له سووره تی عنکبوت دانه فه رمووی:

(والذین جاهدوا فینا لنه دینهم سبلنا وان الله مع المحسنین) چونکه نایل بوونی شه هیدان به شه ره فی شه هاده ت وه ئینای پاش مه رگ و ریزلیگرتنیان به رۆزی پی دانیان له به رزه خی مه مات، له حه قیقه ت و نفس الامرا به هوئی په یره وی کردنی نه وانه به حه زره تی سه رداری عاله م و رسولی اکرم محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم.

وه هه روا نایه تی (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله) شاهیدی لاهم مه عنایه یه. وه ناشکرایه دایره ی جیهاد له ریگه ی خوادا وه په یره وی حه زره تی فه خری عاله م محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم.

(³) ولا تحسبن الذین قتلوا؛ وامه زانن نه وانه ی که له پیری خوادا شه هید نه کرین له ساحه ی غه زادا مردوون، به نکوو زیندوون و به خته وه ری هه تا هه تیان به ده ست هیناوه

به‌رین تیره له ږنگه‌ی حصر کردن و کوردت هه‌ل هینانی بی ده‌یقه‌تان و کومه‌لی بیر ته‌نگان و کوتا فیکران.^(۱)

زیاد له‌میشه زور له عوله‌ما و زانایانی ظاهیر و محققینی راسیخ خویان به‌ مخلص و مونته‌سینی نه‌م بزورگه‌وارانه نه‌زانن. وه به‌نصی حدیث مه‌ره‌کب و ده‌واتی نه‌وان له‌ رۆزی قیامت دا له‌گه‌ل خوینی شه‌هیدا موقابیل و به‌رامبه‌ره و به‌لکو زیاتر نه‌وه‌ستی، چه‌جای نه‌ولیاو مقره‌بانی کیبار نه‌بی پایه به‌رزی نه‌وان چۆن بی‌۱۱۱ وه‌هر چه‌ند نه‌م به‌یانه له‌دلی هه‌ندی له‌ عه‌زیزان و براده‌رانی خوشه‌ویست قورسی یه‌کی به‌بی به‌لام جی‌ی تأسف و داخ نیه، چونکه هه‌موو پرسیار و نمونه و نیکاتی دینی ناشکرا و پوناکی نیسلام نه‌بی به‌تای شایه‌نی نایات و نه‌حادیثی شه‌ریعه‌تی غه‌رراو سه‌نگین و قورسی نیسلام بکیشری وه‌له‌ریگه‌ی ده‌رکی هه‌قنایق و په‌ی بردن به‌ قوولایی مه‌سائیل و نه‌وزاعی موسلمانان له‌ سنوری تواناو ده‌سه‌لات (امکان واستعداد) دا بیری لی بکریته‌وه به‌ پیی حه‌دیسی (من عمل بماعلم ورثه‌ اللع علم مایعلم) تاله نه‌سه‌ری هه‌ول و کوششی دروست کردنی عه‌قیده و حوسنی نیه‌ته‌وه رۆچنی له‌ده‌ریاچه‌ی عیلمی له‌ دونی (زانستی خواکردی)^(۲) رپو به‌ په‌ نجه‌ره‌ی دلی بکریته‌وه. نه‌وه‌ی که فهم نه‌کری به‌دی و مه‌شه‌ود بی وه نه‌وه‌ی که له‌مه‌زاقیا تاله به‌شیرینتر له‌شه‌هد و شیرین وه به‌ خوشترین تام و له‌ززه‌ت بگه‌ری، وه‌نه‌وه‌ی زانست و ده‌لیل به‌ عیلم نه‌یزانی عه‌یانن به‌دیتن بزانی.

^(۱) وه‌حه‌زرتی ضیاء‌الدین قدس سره نه‌خوشینی فه‌وتی سک چوون بووه معلوم مه‌رگی مسلمان به‌شیوه‌یه به‌لای عوله‌ما و عاریفانه‌وه ده‌ره‌جی شه‌هاده‌تیا بۆ قنایل فه‌رمووه، وه له‌پیش فه‌وتیا ن شه‌سیده‌یه‌کی نه‌زم فه‌رمووه نه‌م دیره، نمونه‌یه‌تی؛

که‌دیم خوین جاریه‌یه نیمرؤ له‌ جه‌رگودل وه‌کو سیلا و

ووتم نه‌م شاهیده کافی حیساباتی قیامت ته‌

(مولانا خالید)

^(۲) عیلمی له‌دونی؛ - زانستی خوا کردی و خه‌لانی په‌روه‌ردگار

وهلهم جيگه دا نيمه قسه مان له كهه م فه ضلی و كهه می شه هید یان ته فضیل و گه وردی نه وان
به سهر نه وليادا وديان بالعكس نيه به لكو مقصود و مه به ست شك لابرده (دفعی رديب) .

كه حصري مفهوم و مقصود له م نايه ت و حه ديشانه دا نه كه ن، كه داواي نه وان ته نيا نه و مانايه
نه به خشي و نيتر هيچي تر، وهر نه نه م باسه زوري پي نه وي.

له مه زه به بي نه م بوزرگانه دا سهردانان له و ريگايه دا نه وه ل قه دهم به لكو بو نه هلي عيشق و
موحه به ت له ريگه ي گه يشتن به معشوق و جه لبي ره زاي محبوب، گيان به خت كردن كه م ترين
قيمه تيكيشي هه ر نيه، سه ره راي نه مانه يش له كتیبي شه رعا دياري كراوه نه گه ر كه سي
له ريگه ي عيشقي محبوبی مجازی دا مه نزلگای ژيانی خوی به مه رجي راستی و پاك داوینسی بېرې
پله ی شه هید نه بات و هك نه فه رموی؛ -

(مَنْ عَشِقَ وَكْتَمَ وَعَفَا وَهَاتَ فَقَدَ مَاتَ شَهِيدًا)^(۱)

چه جای نه وان نه ی كه بو گه يشتن به مه قنای عبوديه ت و به رې ی ره زاي مقصود و محبوبی حقیقی
بو هه موو ته مه نيان و به دريژي عومريان له گه ل دوژمن ترين دوژمن جيهاد نه كه ن و به روح و
مال و نه حوال له م ريگه دا دريغيان نيه به مه به ستی هه ره گرنگی خويان.

هه ره كو اصحابی كرام ره زاي خويان سی بی كاتی كه له غه زاي كافر هاتنه وه پيغه مبه ری
موباره ك فه رموی پييان ((گه راي نه وه له جيهادی بچووك بو جيهادی گه و ره)) كه نه فه سه .^(۲)

نيتر با به جيهادی نه كبه ره وه مشغول بين كه دوژمن ترينی هه موو دوژمنانيكه . ناشكرايه نه گه ر
لوظفی خوا ده رگا له چاوی بينا بكاته وه، وه ديده ی انصاف بو هه ركه س گوشاد بكا به چاکی

^(۱) هه ره كو مه حوی عليه الرحمه نه فه رموی؛ -

تانه بووری تو له سه رې ناخه يه مه يدانی عه شق

سه ر له پيشی پي نه بی له و ريگه دانی ی نه وه لا

^(۲) وه كو فه رموود كه نه فه رموی؛ - رجعنا من الجهاد الاصغر الى الجهاد الاكبر

تینه‌گا که جیهاد له‌گه‌ل کافرانا نه‌مرو فرمانیکی ظاهری یه‌و له روودایه، وه نه‌و که‌سه که جیهاده‌که نه‌کا به‌رامبه‌ر دوژمنه‌که‌ی نه‌سبابی شه‌رو چه‌کی به‌ره‌نگاری هه‌یه وه نه‌توانی که هه‌ر نه‌بی خوی له‌ده‌س بزگار بکات و گیانی خوی بپاریزی. وه‌تا نه‌و په‌سه‌روگینای خوی له تی‌اچوون بپاریزی، به‌لام جیهادی نه‌فس به‌رامبه‌ری کردنه به‌گه‌وره‌تین و به‌هیزترین دوژمنی په‌نهانی به‌بی نه‌مه‌نه‌سبابیکی ظاهیری بو‌دیفاع مه‌وجودبی جابروانه‌ چه‌ن جیاوازی هه‌یه له میانه‌ی نه‌م دوانه‌دا وه چه‌ند دوورن له یه‌کتره‌وه.

وه نه‌م مانایه بو‌که‌سانی که‌له‌ریی محاربه‌ی نه‌فسا چه‌ند پییه‌کیان دانابی هه‌روه‌به‌ناسانی نه‌م قسه‌یانه به‌لاوه ماقووله، به‌لام بو‌که‌سانی تر نه‌بی بلیی : شنیدن کی بود مانند دیدن^(۱) ^(۱) شاید نه‌بی له‌مه‌زاقی خه‌یانی نه‌وانا غه‌یری وه‌هم و خه‌یال هیچی تر نه‌بی وه‌درکی مانایانه به‌لایانه‌وه زور‌گران و به‌دله‌وه نه‌چه‌سپاوه. نه‌مجار بچینه‌وه سه‌ر بناغهی قسه : هه‌زه‌تی باوکی عه‌زیز و ده‌ستگیری گه‌وره‌م بی‌جگه‌ له‌وه‌ی که‌ محبه‌تی باوکی لوظفی ده‌رحه‌ق نه‌م بی‌نیشانه‌بوو زیاتر له‌وان مه‌رحه‌مه‌تی بوو له‌گه‌ل من دا. له‌ته‌مه‌نی ۵-۶ تا (۷) هه‌وت سالی یا بووم بو‌هه‌رجی ته‌شرفی نه‌برد منی له‌گه‌ل خویا نه‌برد، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شابه‌ ریعایه‌تی نه‌ده‌ب له‌هه‌رمه‌نزالیکا که‌ هه‌زه‌تی پیر نه‌هه‌وت من نه‌هه‌وتیم، وه‌له‌ سه‌ره‌تای منالییه و هه‌دی ته‌میزم سوپاس بو‌خوا وه‌ به‌یانی نیعمه‌تی خوا نه‌که‌م که‌ پیی عطا‌فه‌رمووم که‌ مالی نه‌ده‌بم نیسبه‌ت به‌باوکی ماجیدم بووه.

وده‌هه‌میشه له‌جه‌لبی ره‌زای خاتری موپاره‌کیا بووم، وه بو‌خوشنوری نه‌و به‌هیچ جووری درنهم نه‌کردوو. وه هه‌زه‌تی پیری ماجیدم هه‌زوه‌ها ره‌فتار و فه‌رمایشتی نیسبه‌ت به‌م فه‌قیره فه‌وقی ره‌فتاری شیرین و جوانی یه‌وه بووه نیسبه‌ت به‌باقی تروه نه‌متیازی که‌ نیسبه‌ت به‌م هه‌ژاره‌ده‌ری بریوه جیگه‌ی سه‌سه‌مانی هه‌موو که‌س بووه.

^(۱) یانی، که‌ی بیستن نه‌بی به‌چه‌شنی دیتن ۱۱۱

به جۆری به خهتی پیرۆزی خۆی نوسیویهتی که حالی حازر نه و نامهیه ماوه، وه زۆر له په یوه نهدی داران بهم طریقه ته نه نامه یان دیوه و خویندویانه ته وه. وه نه و نامهیه بهم مانایه (مضمونه) فهرموویهتی؛ - نه م کورپی خۆمه عثمان له نه وهلی عومری تا نیستا به ظاهر و باطن (نهیینی و ناشکرا) به ته واوی مانا له ئیطاعه ی منابوه و له زۆر تصور و نیهایه تی نه ده بی راگرتووه، وه من تانیستا هیچ جۆره تاره زاییم لیبی نه بوه و نیشمه.

وه هه ر که سی له نه ولاد و خوله فاو مریدین له قسه ی نه و درچی له قسه ی من و پیرانی من در نه چی. و هه رکاتی هه ریه ک له نه ولاد و خوله فاو غهیره (خه لکی) به هوی سه رپیچی و مخالفه وه وه بیا هه رنه وعی ده ستوری نه ده ب، که باعث و هوی نیگه رانی خاتری نه وه موجبی کورپی خۆم عثمان بی به جیبی بهینی وه عثمان عاجز و ناره حه تی له وه حاصل بکات سه به بی عجز و کدوره تی خاتری نیمه یه. و الحاصل چه له حالی حه یاتی خۆما، وه له پاش حه یاتی من قبوولی نه و قبوولی من و پیرانه وه ده ر کراوی لای نه و ده ر کراوی نیمه و پیرانه.

وه عه یینی نه و خه ته به یاد داشت نووسیومه وه مه وجوده له کاتی مجالا هه روه خت دهستم که وت به دیشلوی بهم جیگه یه دا دا ی نه نیین. له واقیعا به لوظی خوا له هه رچی یه کا حه زره تی پیرم دانیشته بی دانه نیش تووم وه نه گه ر له فه رزا عاجزی و مه لوولی یه کی بووی وه من ده رکی نه وه له ولی یه م کرد بی بی ده نگ بووم و سکووتم نیختیار کردووه.

بیجگه له همیشه له پاش له دایک بوونم با پیری بوزرگه وارم حه زره تی ضیاء الملة و الدین (قدس سره) چه ند جار اظهاری لوظف و که ره می کردوه نیسبه ت بهم گوم ناوه. و نیشاره ت و به شاره تی زۆر و متعدده دی فهرمووه:-

کاتی مانیان له نه ترافی جوانرۆ بووه باوکی ماجیدم حه زره تی علاء الدین به ره و به غا ته شریفی بردووه. له پاش گه پانه وه ی حه زره تی ضیاء نامه یه کی به ناوی من و مه ولانای برام مرقوم فهرمووه، که نه مه ده قی نه و نامه یه یه به بی زیاد و که م له میانه ی نه و دوو که وانه دا نه ی نووسم وه خطی بو تترک درج نه که م؛ - (نور چشمان فرزندان بابا شیخ عثمان و بهاء الدین

محمد خالد چشم بوسم خودا به نوری طریقت واصل مقام حقیقت را موافق شریعت به خیر اباد.
 واصل داد فرزندان فاطمه و امینه و ثویبه چشم بوسم عفت پناهه خورشیده خانم سلام رسانم
 فرزنده نوری جهان خانم سلام رسانم. چشم شاهام روشن و گوش من روشن شما، علاء الدین
 راشکر به سلامت دیدند، و من آمدن اسمش را شنیدم
 خدا روزی کند دیدار دیدن

فقیر در خصوص کار شما به امیر نظام اظهار نموده، و جناب ملا لطف الله راسی ماه بیست روز
 است روانه داشته ام عجب که خبری نرسید چه از خصوص مواجب چه از خصوص قریه ها
 چه از خواهش لطف و غیره بهم صورت مستعدی شره ام تا خدا را چه مقدر فرماید. (۱)

وده کاتیکا چه زرده تی باوکی به رژیم بولای جوانرؤ
 ((عهــــــــــــــــــــــــــــــــــــرم))
 ته شریف نه بات ماوهیهک نه ناوچه یه دا نه مینیته وه چه نند پارچه موئکی نه کپی وه کو (پرؤز،
 مامه ندان، گه راو، بهره و صه فیا، بارسیا فا، مراد ئاوا) وه تد. وه نهی خاته ژیر دسه لاتنی
 شهرعی خویه وه، هه روه کو به ر له وه نیمه هاتبینه دنیا چهن سه فه ریکی تری بو ده ورو به ری
 کوردستان (سنه) و سه قز کردووه ناحیه کانی (به خشه کانی) هه روه ها. وه له ماوهی مانه وهی
 داله و جیگیاننه چه نند دی ی تریشی کریوه وهک ؛ (تازاوا، گولچیدهر، کانامات کانیعت)

(۱) له کاتیکا نوری چاوه کانم روله کان بابیه شیخ عثمان و بهاء الدین محمد خالد چاوتان ماچ نه کهم خوا به نوری
 طریقت و گه یشان به مقامی حقیقت به میزانی شریعت به خوشی بتان گه بینی له خیراوادا.
 چاوی داده خوشکان فاطمه و نامینه و ثویبه ماچ نه کهم، سلاو له خورشیده خان نه کهم، هه وال پرس و سلاوی نوریجان
 خانم نه که یه نم، چاوی نیوه رۆشن و گویچه کی منیش که شوکرو سوپاس بو خوا بیسراوه علاء الدین به سلامت
 گه یشته و تهره.

خوا رۆژی بکا دیدار ببینن

هه ژار بو کار ده کی توبه نه میر نیزامم را گه یانده، وه چه نابی ملا لطف الله سی مانگو بیست رۆژه ده وانهم کرده هیک
 هه والی نه نارده چه له باردی دنیه کانه وه چ بو داواکاری نیوه و هی تر.
 به هه مو شیوهیه چاوه روانی نه بم بزاین خواجه مهیل نه فه رموی (عمرم)

بسام، گۆگجه، مانیدۆل). له گهڵ ئەم هه‌موو موئکانه که له‌و ناوچه‌دا له ژێر ده‌ستی دابوو بۆ سه‌ره‌رشته‌ی کردن.

باوجودی ئەم هه‌موو ئه‌یشت و کارانه هه‌ر وه‌خت نووسیبیستی باوکی ماجیدم ددس به‌چی لیطاعه‌ی فه‌رموو وازی له هه‌مووشت هه‌یناووه‌و هاتۆته‌ خزمه‌تی تاله‌ نه‌ نجاما هه‌ندی له‌و موئکانه‌ی فره‌شتوووه‌. نه‌وی تری له ژێر ده‌سه‌لاتی داماوته‌وه‌، له‌نه‌ نجام و ناکامی له‌و هه‌موو هاتوو چۆیه‌دا هه‌زرده‌تی ضیاو چه‌ند جار فه‌رموویه‌تی :-

کوچی خۆم علاءالدین من نه‌وه‌نده که تۆ به‌م لاوлада هه‌موو جاری نه‌نیرم وه‌ دووباره‌ نه‌نیرمه‌وه‌ به‌دواتاو نه‌ت نیرمه‌وه‌ مه‌به‌ستم نه‌و دیه‌ که له‌هیچ جیه‌که‌ به‌دنیایی جیگیرو چی نشین نه‌بی، وه‌ده‌روخت که من بۆییم تۆ به‌ ناسووده‌یی له‌جیبی منا دانیشی.

تا کاتی پاری پیرۆزی له‌سه‌ر ئەم بیریاری فه‌رموو که موئکه‌کانی له‌میانه‌ی کوره‌کانیا دابه‌ش بکات وه‌ هه‌ریه‌ک له‌ براکانم به‌شی خۆی بۆ دانا، دوا‌ی ماوه‌یه‌به‌شی مه‌ولانای برامی وه‌درگرته‌وه‌، وه‌ هه‌شتابه‌شه‌ تازه‌که‌ی بۆ دیاری نه‌کردبوو، مه‌ولانای برام له‌وپه‌ری ناره‌حه‌تی دابوو⁽¹⁾ هه‌موو شه‌وه‌ نه‌چوو مه‌ خزمه‌تی وه‌ ئەم به‌حسه‌ دایر نه‌کرد و باسه‌که‌م نه‌هه‌ینایه‌ ناو ناوانه‌وه‌، تاله‌ کۆتایی دا که نه‌گه‌یشت به‌م ووشانه‌ هه‌ستم نه‌کرد که بی‌ تاقه‌ت نه‌بوو، منیش بی‌ ده‌نگیم نه‌ختیار نه‌کرد وه‌ هه‌رزیم نه‌کرد:

موئکی من ناشکراو دیاری یه‌ که چی یه‌، به‌شی من ره‌حه‌ت و شه‌فه‌قه‌ت و هه‌مه‌تی پیره‌، وه‌نه‌وه‌ که‌س ناتوانی له‌ده‌س منی بسین، موئکه‌کانی به‌نده‌ به‌ براکانم بده‌وه‌ هه‌مه‌تی هه‌زرده‌تی پیرشاملی حالی بی‌....

¹ جەنابی شیخ خالدی شیخ نظام الدین له یه‌رموو؛
اشهد بالله له‌و کاته‌دا ناگاداری له‌و حاله‌ بووم و خۆم له‌وی حازر بووم وه‌له‌ بیاره‌ی شریف به‌ شینوه‌ی فه‌قی یه‌تی ئەم
خویند که هه‌زرده‌تی شیخ عثمان تکای بۆ جەنابی مولاناه‌رموو.

خولاسە: - ئەۋەدى كە نىھايەتى قەۋەت و تاقەتتى رەسمى ئەدەبىي ئەدەستەم ئەداۋە. جارى ئەتەمەنى ۸ ھەشت سالى دا بە تەقدىرى خوا كە سالىكى زۇر سەخت و زستانەكەى زۇر سارد بو، سەرماو سۇئەى ئەۋپەرپايەى شىدەت و سەختى و نارەحەتى گەيشتبوو، بەھۇى بارىنى بەفرى زۇرەۋە خەئك بەدەستى خالى ئەچوون بۇگرتن و راوكردىنى نىچىرو كەوو گياندارانى تر.

چاچونكە لەھىچ لايەكەۋە جىگەۋ پەنايە بۇ نىچىر نەما بوۋە رۇژى تاسنورى ۱۰۰۰ ھەزار لەھەمە چەشنەى گياندار بەدەست ئەكەوت، ۋەمن ۋەك نەم ئەتوانى راۋىكەم ئەچووم و سەيرى راۋكردىنى خەئكم ئەكرد ئەدەرەۋەى مالى خۇمان لەبەر سەرمادا ئەمامەۋە، تالە ئە نجاما بوۋەھۇى تووش بوونم بە بە نخۇشى (تەيغۇكرانەتا) بەشىدەت نەخۇش كەۋتم ۋەنەۋنەخۇشى يەم درىژەى كىشابه جۇرى كە ھىۋاى مانى منيان برى بوو.

ۋە حەزرىتى پىرى زۇر گەۋرەى باۋكم ۋە داىكى محترىمى دىئسۇزم چەن جارى بۇ شىفائىانى من سەدەقەۋ خىرۇ مەۋلۇدى حەزرىتى سىدالبشرىيان بە فقراۋ ھەزاران دابوو.

ۋەمالى زۇرى خۇيان بەۋنەتە بەمۇستەحقان گەياندابوو، ئىنچا لە پاش ئەۋەكە خوا شىفائى عەطا و خەلات فەرەمۇبوو شىخى باۋكم ئەى فەرەموو: -

لەگەل ئەۋە كە حەزرىتى سراج الدىن و ضياء الدىن مزگىنى و مژدەى شىفائى عثمانى كورمىيان فەرەموو بوو بەلام لەبەر نارەحەتى و مەلۇولى خۇم ھەرۋەكۋو ئەۋ مژدانەم ۋەرنەگرتىنى وابوو. ديسان ئەى فەرەموو: ھەرەكاتى مشغول ئەبوم لەكاتى مۇراقەبە و دىتنى خەۋدا ۋەھام ئەھاتە بەرچاۋ كە بوۋبارىكىمان ھەيە سىلاۋىكى زۇرى ھاتبوو لىل و بەسام و خەتەر ناك بوو، منىش ئەم وىست پردىكى لەسەر دروست بكەم، لەھەمان كات دا لە ئەرواحى پىرۇز و مقدەسى ئەۋلىياى خواداۋاى كۆمەكى و ئىستىمدادەم ئەكرد بۇ ئەۋە كە بتوانم پردىكى وادروست بكەم ئەۋەندە مەحكەم و پتەۋبى كە لە خەتەرى ئاۋ بىخەم بىن.

وہوای کہ لہ نہرواحی بوزورگان زوریان حازرن ودمہ شغوئن کہ لہ حہ قیقہ تی لاحول ولاقوہ
 الا باللہ و اسماء اللہ و نایاتی قورنائی پیروز و مجید کہ مفہوم و مونسہ بہ و پھیوہندی یہ کی
 تاییہ تی بہم مہوزوعہ و ہہ بوو بزمار و میخی زوریان دروست نہ کرد و نہ یان دابہ دستمہ وہ
 و نہ یان فہرموو :-

نہم میخانہ بدہ لہ پیگل و لاشہی پردہ کہ منیش لیہ و ہر نہ گرتن و ہ ہرجی یہ بہ پیویست و
 مونسیم بزانیایہ لیہ نہ داومہ حکم دام نہ کوتی . تا نہ و پردہ نیتر لہ ہیشر و شہ پولی ناو
 پاریزاوی ، کاتی بہ ہوش نہا تمہ وہ نہ مووت :-

من بچی استمداد نہ کہم بہ چہ نیہ تی تیدہ کوشم و چی نہ بینم نہ نجا لہ پاش نہ وہ کہ توچاک
 بووی و ہصحتت ہاتہ و ہہر و ہخویشم لہ خہم رزگار بووم ، بوم دہر کہوت کہ پرد صہدہ قہ و
 خیری جاری نہ ہراوہیہ . وہ نہ ولادی باش کہ لہ دوای و ہفاتی دایک و باوک خیر و حہ سہ ناتی
 ہہ بی بو باوکودایکی و ہکوو پرد خیری نہ ہراوہیہ . نہ مجانہ و بوزرگانہ کہ نیمدادو کومہ کیان
 بہ سازکردنی بزمار و میخ لہ و حہ قایقہ نہ و فہرموو و ہدہ دست منیانہ وہ نہ دا دہ لیلی خیر و
 شفاو صحیہ تی تو بوو . وہ نہ و ہموو لوظفہ و بو کومہ ک بہ چاک بوونہ و ہی تو یان دہ فہرموو
 نہ نجا عہینی عیبارت من لہ باوکی عہزیزی خوم بیستوہ کہ چہن جار بہ یانی نہ فہرموو :-
 و ہہر و ہہا دایکی دئسوژی خوم بہ دہریای رہ حمہ تی خوا شاد بی نہ و نہادہ خوشہ ویستی و
 میہرہ بانئ و رہ حمیہ تی بو من بوو تصور نہ نہ کرا . نہ ویش مہرجی کرد بوو وہ پہ یمانی
 بہ ستبوو کہ نہ گہر نہ مجارہ عثمان ی کورم چاک بیتہ وہ وہ لہم نارہ حہ تی یہ رزگاری بی یہ ک
 قات لہ جاو خام^(۱) پپوشم وہ بہ شیوہی سوالکہرانہ ۷ حہوت مال بگہریم لہ ہہر مائی نانی
 سوال بکہم لہ پاشاسہ گئیکی رہش بانگ بکہم و لہ گوشہ یہ ک دا نہم نانہ لہ گہل نہوسہ گہ و
 عثمان بخوم لہ دوای چاک بوونہ و ہم شہوی لہ دیی سہ ولوا کہ نیستہ مرکزی ناحیہ یہ وہ^(۲)

^۱ جاو خام ؛ جۇرہ پۇشاکى بووہ لہ شالی عادى .

^۲ مرکزی ناحیہ ؛ جەرگہی بہ خش

بهرامبهر به (دوو روه) يه دهستی منی گرت له حهوت مال دا كه به هوی شیر پیندانه وه مه حردم بوون ۷ حهوت نانی سوال کرد، وه سه گیکي رهشی حازر کرد لوقمه یه کی نه خوارد و پارویه کی نه دابه من وه لوقمه یه کی نه خسته به رده می سه گه که نهی خوارد.

وا قاتیکیش پوشتاکی له شال و جاو خام دروست کرد له بهری کرد. دیسان پیش نه وهی من صیحه ت په یدابکه م وه چاک ببه یه کی له په یوه ندی دارانی نه م بلند و پایه به رزو علیه (ملا عبدالرحمن ی رووداری) ی ناووو له به رده ست حه زه تی پیروباوکی خوشه ویستم پیگه بیووه به پایه ی خه لافه ت قایل بوو.

رای سپارد بوو له دایکی دئسوژم که تکا نه که م وه به بی نه ده بی نه زانی نه وه مه نزه که شیخ عثمان له وی راکشاهه چوئی بکه ن و بچنه مه نزی تر، تامن نیوسه عاتیکی زیاره ت و عه یاده تی بکه م وه نه وهی له دلمایه به نزاو تکا له باره گای نه قده سی تمنا بکه م شاید تیری دوعام له نیشانه ی قبول بدات وه لاله و نزا ی عاجزانه م به به هره ی نیجا به ت نایل بی.

دایکم ده ستوری فه رموو مه نزه که یان چوئل کرد وه خه لیفه ملا عبدالرحمن هات ماوه ی یه ک سه عات سه ری برده موراقه به له پاشا زوری له دوعای مونسب و نایاتی قورنانی پیروزی خویند...

له پاش نه وه ووتی؛ خوییه نه وه فلان کورم دابه تو که بی به قه زاوه گیری مورشیید زاده که م شیخ عثمان وه بو م بکه به به ده لی نه م (وه دیاره نه وه کوره له دیی خویمان بوو که روداره) بو سبه ی به یانی خه بهر هات که کور ی ملا عبدالرحمن به بی هوییه کی دیاری و سه به بیکی عارضی له رزی لی هات و نه مری خوی به جیهینا.

کاتی خه به ره که گه یشته به ملا عبدالرحمن سه جده ی شوکری برد و شوکر و سوپاسی خوی کرد که دوعاکه ی قبول بووه. وه هه رگیز ناره حه ت و دلگیر نه بووه.

صبر

حەزرەتی پیر و باوکی بەرپریم جار ئەوی فەرموو: من تەنیا مریاد و نیویکم هەیه، مریادکە
 ملاعبدا الرحمن و نیومریدەکە ملاعبدا لله کۆری موخومی مالا نظیری گەوردیە کە مشهورە،
 وەزاوای سراج الدین بوو (قدس سره) کە باوکی ئەم مالا نظیری نیستیە یە جا ملاعبدا لله یش
 ئەهلی دەرک و جەزبە بوو.

شتیکم بە چاوی خۆم لێ دیووە کە ئەمە یە: - مرحومی ملاعبدا لله و هەردوو خوالی خوشبوو حاجی
 ملاعبدا الرحمن ی روداری و^(۱) خەلیفە محمد کریم هەورامی

لە مەنزلیکا مەشغوئی سلووک و ریازەت بوون، ملاعبدا لله مەجزوب بوو، وەبە حالەتی جەزبە و
 توندی یەووە بوو دەرەوێ مەنزلیکە پەری وە تادەمی مەنزلی والیدی ماجیدام گەیشت خوا
 شایەتە پێی نەخستە زەوی، و لەو مەنزلیکەو تا مەنزلی حەزرەتی پیر ۱۰ مەتری ماوێ بوو،
 وە ئەم ماوێ هەر بەسینە بری وەبەم دووچاوێ شایەتی ئەم حالەتی (خرق العادە) یە بووم.

^(۱) لێردەدا بە جوانی ئەزانم کە ئەم کەرامەتە ی پیری دەستگیر بگێرمەو: - جەنابی ملاعبدا لله ی لاجانی متخلص
 بەفەنایی خاوەنی عقل و ژیری و وەفا و دانش بۆی گێرامەو فەرمووی: - کاتی باوکی شیرین و دایکم لە زیاردتی شا
 عثمان گیان لە دوورەوی پیرۆز گەرانەووە خەویکم دی کە شادەماری لای راست و چە پەم ئەیه کتری نالابوو، دەماری لای
 راستم نوشتایەووە و وشک بوو بەلام لای چە پەم بەلاری کەوتە وەکار، کاتی حەزرەتی پیر فەرمووی مچتهدی تەلەفونی
 کردوووە کە باوکت نارهەتە بچۆسەریکیان لێ بدە زانییم کە باوکم ئەماو بەلام دایکم نارهەتی پێ هاتووە بەلام
 هەرماو. کاتی چووم لەراستی دا باوکم قەزاوێ لای حەزرەتی شیخی بردبوو وە لە سەر قەبرانی شیخ حەمە باقر بە خاک
 سپێردرابوو دایکیشم لە بیمارخانە دابوو نازاری هەبوو. وەختی من و جەنابی ملا رسولی مەنماوی ئەسەر مەزاری باوکم
 دانیشتن زۆر نارهەت بووم بەتایبەتی لەبەرتانەو لۆمە ی خەلکی.

پاش ماوێ چاولیکنان دیم کۆمەل کۆمەل لە بوزرگان بە سواری نۆتۆمبیل تەشریفیان هینا و نزیکی مەزاری بەتایبەت
 هەندیکیان لوتی نۆتۆمبیلەکانیان نابوو بەکیلی قەبرەکە ی باوکمەو، لە پاشابینیم کە حەزرەتی رسول اکرم (صلی
 الله علیه وسلم) بەسواری ئەسپا ئەهەوادا لەسەر قەبرەکە ی باوکمەو تەشریفی وەستابوو بەچەفتە و عەگالەووە ۳۰۰
 سێ سەد میتری دوور لە تیلە ی چاوی موبارەکی یەووە مەرحەمەتیکی فەرموو قەبرەکە شەق بوو پری کرد لە نوور و سەر لێ
 وانی فەرموو، وە هەموو نارهەتی و بی تاقەتی بوو لێ کردەو، ئەمجا پێخە مەبەری موبارەک بە سواری ئەسپەووە
 تەشریفیان نۆغریان فەرموو، دوا یی کۆمەلێ بوزرگان یەک بەدوا ی یەک نۆغریان کرد بەلام ئەکاتی بۆشتنا
 ئەسەر تە پێ خواحافیزیان لە حەزرەتی شیخ ئەکرد....

جاری ترله بیاره بووین چه زردتی پیر منی داوا کردبوو وده فرموی: - ملا عبدالله تکای له من کردوو که تو بنیرم توجه له و بکتهیت منیش له سهر فرمایشی وده فرمانی شیخی ی باوکم رۆیم که له گه' له ده رگای خاناقا نزیك بوومه وده له خه یالی خوما ووتم: - ملا عبدالله له هلی سهیر و سلوکه له حوال و نیدراکی هه یه چاک وایه بو کومه کی توجه له ملا عبدالله له رۆحیانه تی چه زردتی پیر نیستمداد داوا بکه م تابو له نجای له م کاروباریانه شیخی باو کیشم له رۆحیانه تی چه زردتی سراج الدین (قدس سرهما العزیز) نیستمداد بفرموی که له کاتی توجه له رۆحیانه تی له م زاته بو کومه کی و مه ده د گه یانندن به سه رمه وده حازربی.

کاتی گه بیمه ده رگای خانه قا دیم مرحومی ملا عبدالله له ناو چه لقه ی خه تما دانیشتوو، و رپوه رپوی من هاواری کرد و مجزوب بوو، وده له وکاته دا ووتی: - چه زردتی سراج الدین له گه لیایه تی و به سه ر سه ریه وده دانیشتوو وده له خه لیفه محمد کریم هه ورامی یه که ناومان برد له هه ورامانا به تایه فه ی چه مه ریان ناسراو بوو له راستی دا نه وه دیش له هلی ده رکو صفا بوو. هه رده م ژیان و کاتی خوی به زیاد کرد فیکر و خه ریک بوو، وده له خوله فای چه زردتی ضیاء الدین بوو.

وده پاش وده فاتی چه زردتی ضیاء فه وری خوی ته سلیمی چه زردتی باوکی عه زیزم کردوو، وده هه میشه هه رسی ناو براو (مرحومی ملا عبدالله و حاجی ملا عبدالرحمن^(۱)) روداری و خه لیفه محمد کریم هه ورامی) له حوجره ی شانشینی خانه قای دووروو خه ریکی سلوک و مه شغولی

^(۱) منیش له نه فسی ملا عبدالله ی لاجانی و غهیری نه ویش بیستوو مه که شیخی حازری نه ی فرموو به چه نابی ماموستا ملاحه امین: کاتی خه لیفه ملا عبد الرحمن نه هات مه نزیکی تایه تی بو ناماده نه کرا له وی مه شغول نه بوو نارامگای تایه تی خوی بوو، جار جار سه رم نه دا نیسه تیکم له وی ده رک نه کرد زور عه جایب و غه ریب و رایحه ی عجیب، وده له ملا عبدالله م بیست نیسه تی بوو که له زردتی به هشتیش وانه بوو عه تر نامیزی بوو.

لیم پرسی نه مه له سه ری چه زیکیکه، فرموی زیکیکه، نه مه له سایه ی باوکی عه زیزت و نیوه وه هه ر پوزی ۳ سی جار به حضوری پیغه مه ری (صلی الله علیه و آله) نه گه م، وده مه له به قیمه ی نه و فیوضات و به رده کاتی نه وه وه یه که نه وه به حضور گه یشتنه یه.

كاروبارى طهريقه ت بوون. وه له وكتا من له گهل مولاناى برام و كوردهكانى ملا شمس الدين
كورى ملا حاميدى كاتبى تاييه تى حه زردتى سراج الدين بوو.

وه به ته واوى ماناى نه هلى عيلم و انشا و نه هلى تصوف و مه عنا بوو كه مه شغولى ددرس و ددرس
و خویندن بووین كه نه لبه ته هه روه ها هه ندى له منالانى ناو دى یش له خانقا نه بیان
خویند، رۆزى له نزیكى خانقا مشغولى قرآن خویندن بوون خه لیفه حمه کریم له ویش
له نزیکمانه وه له چکیكى به سه ر خۆى دابوو مشغول بوو.

ناکا یه کى له كوردهكانى كه قورنانيان نه خویند خه لیفه حمه کریم به زمانى شه ورامى دهنگى دا
و بانگى کرد ووتى: - بابهل گیلۆ دماوه غه له ت واتسا یانى: - بابهل بچکوله قورنانه كه ت
به هه له خویند بگه رى دواوه نیمه ووتمان به خه لیفه حمه کریم تو نه هلى سه ودانیت وه هیچت
نه خویندوه چونت زانى كه قورنانه كه ی به هه له خویند.

ووتى: - خۆى له کاتى قرآن خویندنا نوورى به سه ر سه ریه وه به رز نه بووه قطع بوو نه مانیت
زانیم به هه له خوندی بویه نه ماویرا. وه هه روه ها جارى تر: حه زردتى ضیاء الدین له یه ك
نه فه ر به ناوى-رؤسته م- عاجز و دلگیر بوو، وه له به ر نه وه ی نه سللى باسه كه گرنگی یه كى وای
نه بوو له نه زه ر خویا كه خۆى واریدى كاره كه كه ببى یازده رى به و بگه یه نى ناردی یه لای
خه لیفه كان كه نه مشه و متوجهی رؤسته م بن و بۆى دانیشن وه به سزای کرداری خۆى بگه یه نن.

نه لبه ته ئاشکرایه نه و گه وره گه ورا نه كه له یه كى زویر نه بن به هۆى ئازاردانى خه لکی یالادان
له سنورى شه ریعه تى مباره ك. وه به هه ر حال تاشایانى نه وه نه بن قسدى زه ردریان ناکه ن.

خولاسه: له وکاته دا هه رچی له خانه قا حازر بوون له سه ر فه رمانى حه زردتى شیخ عمر نه و
شه وه دانیشن و سه ریان برده مورا قه به وه تابزانن به چى نه مر و شیوه یه ریگه ی نیجازه دانی
رؤسته م بو نه وان دیاری کراوه، وه له سه رچاوه ی کردار و فرمان چى فه رمانى بو نه وان دیاری

نه كړی له دواى ماوه يه مشغولې هه ربه ك شتى نه بېلې نه گهر هه مووى به بيان بگرې ماوه يه كې
پې نه وى ، به لام لېره هه ربه م نمونه يه كوتايې نه هېلېن ا -

خه لېفه حمه كړيم له هه مان شهوا ووتى ا له حالى موارا هه به و بى خوديان يه ك نه شتى پرى
گوره ناو يان هېنا و له به رده م مادايان نا ، يه ك تير و كه و ان بيان دا به ده ستمه و و و تېان نه بى
تيرى بته قېنى به ناو نه و نه شته ناوه ، منېش بى و دستان لېرې كم هاوېشته و دام به ناو د راستى
نه و نه شته ناوه ، له پاشا به ختېكى ناشكرا به سهر ناوه كه و كه له نه شته كه دا بوو نوسرا
خوينى روسته م . وارې كه وت له هه مان شهوا روسته م ناو له گه ل چهن هاوړې يه كى دا بوړاو نه چن
يان هه رچى ، له هه مان كاتايه كى له نزيكاني خوى نه يكوژى . وه چونكه ناوى ملاحامد مان برد
به مونسه به بى مونسه به نابى نه گهر به عزى له نه حوالى نه وېش به يان بكه ين تا كه سانى كه
نه هلى انصافن وه كه سانى كه داواكارى دهركى حه فانېقن بزانن ؛ -

كه سانى كه له رپى كه سبى محبه ت و معرفه الله دا له كاتى خوى بو گه يشتن به مه به ست و
مقصودى حقيقى خوى نه سلېمى مور شيدى راسته قېنه ي وه فنت نه كهن ، وه له طريقى شه ريعه تى
غراد اتباع و په پرهوى اصحابى كرام (عليهم السلام) وه له سه ربه جى هېلاني نيه تى خويان
وه كوو مردوو له ژېر ده ستى مردوو شورا (كاملت بين يدى الغاسل) له ژېر ته ربه تى مرشد سه لې
هه موو جوړه اختيار و ده سه لانى له خويان نه كهن وه له سايه ي توجهات و په روه رده كړدى پيرى
خويانه وه هه موو كاتى شه و و روى خويان له رپى سه يرو سلوك و مجاهداتى نه فس سه رفا
نه كهن .

له نه نجاما له نه سه رى لېرشاد و په روه رده و تعليماتى نه و مرشيدوه به مه قاميكى
بالا گه بېون و چه شنه انسانېكېان لى هانوته دى كه به شه ريكى مسالى پاك و چاكيان لى
په يدا بوه .

مرحومی ملاحامیدی بلیسارانی^(۱) به حقیقت شه‌خسی عالم و عامل وه له‌هه‌ر روویه‌که‌ور
کافی و واقعی بوود.

بو‌ماودیه زور کاتب و نووسه‌ری هه‌زده‌تی سراج الدین (قدس سره) بووه و له‌م‌ری پی‌هه‌رمووه
به هوی استعداد و لیاقه‌تی که تیادیوه که شه‌رحیکی زور جوان و دوورو دریز له‌شوی بکه‌ی!!!
عه‌رزی کرده قوربان نه‌مه زور باریکی گرانه مه‌گه‌ر هه‌زده‌تی پیره‌یمه‌تی تیا بکات. دووباره
هه‌زده‌تی سراج الدین نه‌م‌ری پی‌هه‌رمووه که نه‌بی شه‌رحیکی پاراوو لایه‌قی لی بکه‌یت.

نه و خوالی خوشبو به دنئیایی یه‌کی ته‌واو وه‌به‌هیمه‌تی پیرانی نه و هه‌زده‌ته ده‌ست نه‌کات
به‌دانان و نوسینی شه‌رحی مثنوی وه له دووسی به‌رگی که‌ته‌وور و گه‌ورده‌ا له‌ ماوه‌یه‌کی
نیسه‌ت که‌م شه‌رحی معنوی مثنوی به‌ ته‌واوی ته‌واو نه‌کا که له‌راستی دا شه‌رحی عه‌جیب و
سه‌یره وه‌له حقیقه‌تا په‌سه‌ندکراوی نه‌هلی معنایه چونکه وورده‌کاری عیبارت و رسته‌ونیکته
و رموز و هیماو نیشاراتی جه‌لی نه‌زه‌رو سه‌رنجی هه‌زده‌تی سراج الدین و باقی تری بو‌خوی
راکی‌شاوه. دووباره هه‌زده‌تی پیر هه‌رمانیکی دووباره‌ی پی‌هه‌رمووی:-

^(۱) مرحومی ملا حامید له ریاض المشتاقین داوه هه‌روه‌ها مرحومی شیخ محمد سه‌مرانی له‌وه‌وه نه‌ی گیریته‌وه له بارقات
السرور دا نه‌هه‌رمووی:-

هه‌زده‌تی سراج الدین له‌کاتی هه‌رمایشه‌تا گیری یه‌ک له هه‌رمووده‌یا دیاری نه‌کرا عه‌رزیان کرد له نه‌سه‌ری‌چی یه‌ویه
زمانت وایه؟

هه‌رمووی مؤری له عالمی نه‌علاوه به‌ره‌سمی قبول کراویم به‌سه‌ر زمانم دانراوه هه‌میشه نه‌مه له‌نه‌سه‌ری نه‌وه‌ویه.

عه‌رزی نه‌وه‌ عه‌زیزه کرا سه‌جعی (شیوازی) نه‌وه مؤره چی یه؟

هه‌رمووی:- به‌نددی خوا عثمان.

وه خوم دانیشه‌توم که جه‌نابی علامه‌ی مرحوم ملا عارفی بانه‌یی که مشهوره به ملا عارفی پینج‌وین پرسیاری له
هه‌زده‌تی شیخی علاء الدین (قدس سره) کرد له‌سه‌روی مقامی قطبیه‌ت و غوثی یه‌ت به‌ره‌وژور تر هه‌یه؟ له‌وه‌لاما
هه‌رمووی به‌لی: مه‌رته‌به‌ی - عبودیه‌ته-

که له بهاره سه هه‌ری ابو عبید الله مولانا خالیدی ذی الجناحین ﴿قدس سره﴾ بوهندستان وه نه‌وهی که نه‌دووری ریگادا به سه‌ری هاتوووه تابه خزمه‌ت جه‌زه‌تی شای ده‌هلی گه‌بیوه بیخاته‌سه‌ر لا په‌ره‌ی ده‌ه‌ه‌ر و بینوسی.

وه هه‌رچی نه‌ماوه‌ی مانه‌وه‌ی له ده‌هلی و گه‌رانه‌وه‌ی بو ناوچه‌ی کوردستان له که‌رامات و خرق العاده بو که رامات به‌قه‌نه‌می نیخلاف له‌سه‌ر لا په‌ره‌ی نیراده‌ت ده‌رجی کات و بی نووسیته‌وه.

هه‌روه‌کو به‌یانی که‌می له‌وه‌قنا‌یع و موشاهه‌داتی چه‌رخ‌ی خومان دیسان خالی له‌مه‌سه‌له‌حه‌ت نیه . نه‌به‌ته‌ه معلومه‌که مه‌به‌ستی جه‌زه‌تی شیخی سراج الدین (قدس سره) له‌نه‌ولاد و نه‌رشه‌دو خانه‌دانی خوی بووه . (نه‌به‌ته‌ه معلومه) نه‌گه‌ر به‌مونسه‌به‌ ناوی چه‌ند که‌سانیکی قریاس بگریته‌ بی سوود نابی.

دوو‌باره مرحومی ملاحامد^(۱) چه‌ند جار داوای لی بوردن نه‌کات، وه‌جه‌زه‌تی سراج الدین (قدس سره) تاکید نه‌کاته‌وه که‌ده‌س کردن به‌ فه‌رمان به‌رداری نه‌وزاته‌ه کاریکی زه‌روری و ناچاری یه .

نه‌وکاته‌ه به‌ پنی نه‌مه‌رو فه‌رمانی جه‌زه‌تی سراج الدین (قدس سره) له‌ کتیبیکیا (ریاض المشتاقین) له‌م باسانه‌دا نه‌لی و نه‌یان نویسته‌وه وه به‌ریکوپیکي نه‌یه‌ینیته‌ه ریزی کتیبه‌ه به‌رز و به‌نرخه‌گانه‌وه، که‌ نه‌مه‌ نارده‌زو ناواتی هه‌ریه‌کی له‌ نه‌وه علاقه‌مه‌ندانی له‌م خانه‌دانه‌یه، وه کتیبی ناوبراو ریک نه‌خات له‌سه‌ر پیشه‌کی یه‌ک و سی باخچه‌ه و کۆتایی یه‌ک :-

^۱ له‌کتیبی ریاض المشتاقین جه‌نابی ملا حامید نه‌فه‌رموی که‌ جه‌زه‌تی شیخ عثمان سراج الدین جاریکیان فه‌رموی :- هه‌رکه‌سی گوناھی بکات خه‌تیکی ره‌ش به‌سینه‌ یادیت، نه‌گه‌ر تۆبه‌ی کرد نه‌ی سرنه‌وه. نه‌مجا وه‌ک برینی که‌ خوش بینه‌وه ناسار و شوینه‌واری نه‌مین، ملا حامید نه‌فه‌رموی عه‌رزیم کرد به‌چی به‌ ته‌واوی لا نه‌چی !!! فه‌رموی : به‌به‌رده‌وامی له‌سه‌ر شه‌ه‌ونوژ.

باخچه‌ی یه‌که‌م (ره‌ه‌زی یه‌که‌م)؛ وه‌رگه‌یرانی ژیان و خه‌واریق و که‌راماتی قعلب، قعلب
الاقطاب غوث‌الواجد حه‌زرتی مه‌وه‌لانا خالیدی ذی‌الجناحین نه‌نه‌خشینی و دای نه‌رپیزی.

باخچه‌ی دووهم؛ نه‌که‌رامات و نه‌حوال و ته‌رجه‌مه‌ی ژیان و نه‌وزاعی حه‌زرتی سراج‌الدین و
حاجی شیخ‌عبدالرحمن و حه‌زرتی بهاء‌الدین و حه‌زرتی ضیاء‌الدین (قدس‌الله‌اسرارهم)
رازان‌دوت‌وه.

باخچه‌ی سی‌یه‌م؛ نه‌بارهی سه‌ماندن و اثباتی حه‌قیقه‌ت و چاک‌ترینی پایه‌ی به‌رزی
طه‌ریقه‌ی علیه‌ی صوفیه، وه‌لابردنی هه‌ندی له‌گیر و گرفت و قسه‌ی نه‌گونجاو ناجورکه
له‌چه‌ند که‌سی له‌بی به‌شان و بی به‌هره‌کانی فیضی حضور به‌دی نه‌گری.
وه‌له‌باسکردنی ده‌رکی حه‌قیقه‌ت به‌یان و تالیفا کردوه.

وه‌خاتیمه‌که‌ی (کو‌تاییه‌که‌ی)؛ - له‌چه‌ند کاروباریک و شتیکی هه‌مه‌ جو‌ره‌کو‌تایی پی
هیناوه، وه‌چه‌ند فه‌رمایشتی له‌مهرج و ستایشی حه‌زرتی سراج‌الدین به‌جی هیناوه، من
له‌بیرمه‌نووسیویه‌تی؛ -

جه‌نابی کانی فیض و مه‌عانی کلیلی مه‌خزن و گه‌نجینه‌ی سری نیهانی وه‌که‌ماله‌ش زیوهری
موری سه‌لته‌نه‌تی پیری، جه‌ماله‌ش ره‌نگی ایامی جه‌وانی صاحبی حلیم و ته‌مکین نوری ده‌رجی
حه‌یا عثمان ثانی قدس‌الله‌سره و رضی‌الله‌عنه‌امین.

وه‌مه‌رحومی ملا‌حامید کوری مرحومی ملا‌علی بیسارانی که‌له‌شاری سنه‌ی کوردستانی نی‌ران به
حضوری حه‌زرتی سراج‌الدین (قدس‌الله‌سره) مشرف بووه. و شه‌یدایانه‌کراسی نی‌ختیاری
له‌به‌رخویا له‌ت له‌ت و پاره‌پاره‌کردوه، وه‌که‌وتوت‌وه‌دوای عیشق و نی‌راده‌ی. هه‌روه‌کو‌خوی
له‌ناو ده‌رکی یه‌کی له‌هه‌لته‌ستی محبت نامی‌زا فه‌رموویه‌تی

چ خوش باش ————— ك ————— به ————— ان انتخ ————— یاری

که یاری بر خود از وصل یاری^(۱)

خولاسه : شهر حى له طافهات و فسه ساحت و زمانى ردهوانى نه و مرحومه كه له دانانى نه م كتیبه به كارى هیناوه له م كورتى یه كوردی یه دا هه روا به ناسانى و ناسانى كوتایى نابى. وه به مه فادی (المرء مع من احب) له زومردى خاس و مه فقه بوولانى نه م بزور گه وارانسه محشور مه سرور بى.

یهكى له و واقیعه و به دى هاتانهى كه بو چه زردهتى سراج الدین (قدس سره) دهسى دوا حالهتى استغراق و مانه وه بووه بو كه سى له و نه ولیا و صوله حا رووى نه داوه. وه خوم به كرامهت له چه زردهتى باوكى عه زیزم علاء الدین (قدس سره) م بیستوه نه ویش له باوكى خوى چه زردهتى ضیاء الدین (قدس سره) ی بیستوه كه فهرموویه تی :-

چه زردهتى سراج الدین له كاتى سه جده دا حالهتى استغراقى و هها بو دس داوه تایهك چه فتهى ته وا و له و سرى نیلاهى یه دامستغرق بووه، وه سه رى به رز نه كردوته وه، وه هیج كه س یارا و قودرتهى نه وهى نه بوه كه بتوانى بچى به لایا و كه شفى نه حوائى بكا وه یا بیادارى بكاته وه. له پاش یهك چه وتهى ته وا و سه رى له سه جده گا به رز كردوته وه نه ئبه ته معلومه كه پوشینی نه م چه شنه نهینى یانه له جه ماوه رى خه كى فهرمانى چه تمى یه كه نه بى بیوشرى، وه هه موو كه سى مه حره مى نه سرار نیه. وه هه روه ها هه ندای له ناسارى لطف و مه رحه مه تی چه زردهتى ضیا

چه ند خوشه له پاش چه ن چاوه پروانى

بو یار بیته بهر، وه صلی یارانى

فه قیهى مه دره سه ی توحیدم نیمرؤ

رہزا نایم كه نه غیار بیته مه جلیس

نیه بو نه و نیشانه تا بناسرى

له ته نزیهانیه هیچكه س ره فیه م

چلون كا حمدى باقى عه بدى فانى

عه لایق دهردى بى درمانه (فهوزى)

فریدی دائیره ی نیمرؤ

كه چه و كانى فه زای ته بعیدم نیمرؤ

بو خوى من دافیهى ته ردیدم نیمرؤ

چراى كاروانى رپى ته مجیدم نیمرؤ

به عصیان ماوه وارى تخمیدم نیمرؤ

ره نیسى عه سكه رى ته جدیدم نیمرؤ

(قدس سره) له ناساری تبرک و اخلاص بۆ ناگاداری ووشیاری براییانی دینی نهگه ربیته نوسین و بخریته سه رکاغزبی سوود و که لک نابی.

وده ئه به ته ان شاء الله مایه ی سوود و به ره که ته شمري پر که لک نه بی. هه روه که له پيشوا به بیان کرا له کاتی و وهفاتی هه زه ته ی ضیاء الدین (قدس سره) من ته مه نم ۴ چوار سال بوو که هه زه ته ی پیر له سالی ۱۲۱۸ هه زار و سی سه د و هه ژاده ی کۆچی دا خواحافیزی له دنیای فانی هه رموو و هه به ره و داری به قاپه روازی به بانی هیممه ته دا، له کاتی وهفاتی من شه خسی خۆم حازر بووم وه به ته واوی له یادمه که یه که هه ز له داخلی هه وشای خانوه که یابوو. له به رده می هه یوانه به رزه وه به عزی ناو و گل نزیك بوو له که لک له گه ل حاله تی گریه وه زاری دار خویان له وی له قور نه گرت به لام هه ندی له په یوه ندی داران و خه لکی ترمه مه نعیان نه کردن وه مه رحومی ملا قادری بیاره که هه زه ته ی ضیا پیشتر نه وی بۆ تدریسی علوم و شه ریعه ته هینابوه بیاره، وه به گویره ی ژماره ی عومری خۆی که ۶۳ شه ست و سی سال بوو قوتابی و فه قینی علمی دینی بۆ ناماده کردبوو.

چونکه هه زه ته ی ضیا له مه رحومی ملا قادر ههستی نه وه کردبوو که زور به جوانی و ریکوینی نه م نه رکه به نرخه و نه م پیویستی یه دینی یه که تدریس و ووتنه وه ی دهرسه نه نجای نه دات، وه چۆن پیویست و شایان بی وه لایه قی نه و جیگه و مه قامه بی وانه کات، کچی خۆی دایه و به زاوای خۆی قبوولکرد تا زیاتر بۆ خزمه تی دین و شه ریعه ته له شه وق و ره غبه تابی.

بیگومان ته واوی مه سره فی مرحومی ماموستا و هه موو قوتابی یه کانی له گه ل که مانی ره فاهو خوش گوزهرانی دابین نه کرا. له گه ل نه وه شا نه وه و مه سه ره فی که نه ی کرد بۆ خانه قتاومیوانه کانی له ده زگای نه و هه زه ته ده رنه چوو.

جا چه له باره ی بژیوی و چه له باره ی پاره و مه سره ف و چی له جیهه تی حقایق و معنویات بۆ خاص و عام محیر العقول و جیسی سه سرمان بوو. بی هیچ زیاده یه که نه توانم بلیم که به شی زورتر له عوله ما و ته له به و فه قی ی کوردستانی عیراق و ئیران و ئیترش له زه مانه وه تا

ئىستا چى لىبارەى راستەووخۇوە يىا بەواستە و ھۆى تىرەوود مەنبەع و كانى سەرچاودى
ھەقانلىق و توجھاتى نەو جىگەپەو بەھرمەند و كامىاب بوون.

نومىندەوارم نەو لىدوای نەو نەسل بەدوای نەسل تادىر زەمان وەكو خىرىكى ھەرگىز نەبراود
لا ىنقطع بى و ھەر بەر دەوام بى ناشكرایە كە ناسار و وارى نەم خزمەتە بو دەرەودى كوردستان
سىراىەتى كىردو و پەخش بو، وەكارىكى پىرسوودى كىردۇتە نەوناوچانە و بەجى ھىشتوود
بۇيان.^(۱)

بچىنەو سەر ناوەرۇكى باسەكە :-

لەكاتى وەفاتى ھەزرىتى پىردا لى يادە كە مرحومى ﴿ملا عبدالقادرى مدرس﴾ ھەم نەى دا
بەسەر خۇى دا و ھەم ھاواری نەكرد: وازبىنن باخەك خۇى قۇرپەسەر خۇى داكا، چونكە گول و
گولزارى دىن و دىناى نەھلى دنيا ووشك بوو. ۴۲

و ھەرگى عالمى مەرگى عالەمىكە شامىباى حائى ھەزارو بى نەواو نەھلى بەجى ھات،
بەتايىبەتى عالمى بەعىلمى ظاهىر و باطن.

كەسى كە نەو نەمامى نالى عثمان مەنبەعى ناسار و كەراماتى فتوحاتى ربانى بى وە كىمىبا
گەرى كىمىباخانەى اصلاح و تصفىەى انسانى بى، وەصفار و مسگەرى قەلبى زولمانى و
سالىكانى رىگەى ھەق و سەكە ئىدەرى نەنواری محمدى مەعزىفەت و عىرفانى يەزدانى بى. بو
زاتى ناوا فتوانەدەم سەر بە بەردا بەمانن وەقور بەسەردا كەن. وەمنىش ھەر وەھا لەم حالەتەو
وەكو باقى خەككى تر نەگىرام وە نەم نەزانى بوچى نەگىرام وەنەم نەزانى بوچى نەگىرام وە
بوچى زارى نەكەم تابردىا نە لای دايكى شىرىنم لەناو قەرەبالغى زور گرتىمە باووش وە

لە علامەى زەمان و زانای پایەبەرزى نەم چەرخە جەنابى ملا عبدالكرىم مدرس لى ھەزرىتى گەیلانى گىرپانەو
فەرەموبوى :-

يەكى لىو شەھادە و بىروانامە عىلمى يانەكە معترفن پىنى لى جامىعەى -ازھىر- لى قاهىرە و زانای كورد پى نەگرن لىو
دانىگایە بەبى قەيدوشەرت نەوانەن كە لى بىاھرى شەرىف تحصىلپان كىردى.

هه موو به گريان و زارى خهريك و جار جار به زيكر و نائه كردن بۆلاى خوا جار جار به گريه و نائينى وه جار جار به زيكرى لاله الا الله . وهههه خه مبار و مهه هؤش و پهريشان حال بووم وه منيش به گريه و نائه بهردهوام بووم تا هيئاميانه وه دهره وه . ماوهيه زورى پى چوو له دواى بوونى پرسه و سهرخؤشى كردن ههردمى هه زهتتى ضياء الدين (قدس سره) مرحومى عصمت خانم كه له رووى راستى يه وه كانى جهيا و عيفهت و پاكى بوو له منى پرسى: ^(۱)

قالنى تۆ: له كاتى وهفاتىاطفلي چوار سال بووى چييت دئته وه ياد له كاروبارى هه زهتتى شيخ؛ هه زيم كرد دايقى به ريز و خوشه ويستم نه وهى به جوانى له بيرم بى هه رزت نه كهه . نه وهى كه له باسى وهفاتىا باسمان كردبووم گيپرايه وه . وه دووباره هه زيم كرد: نههه پله كانه كه له لايه كه وه پالى داوه به ديواره وه وه لايه كى ترى خالى يه به ته واوى له خه يالما چه سپا و چه سپ و نه خشه ، رۆژى به قه لان دؤشكانى خوشكم مرحومى فاطمه خانم بووم كه رازوه ترين و به دين ترينى ناههتتى زه مانى خؤى بوو رابيعه ي ده ورانى خؤى بوو ، له ده رگاى نه وه قاپى يه تاريكه وه كه پله كانه يه كى صافى هه بوو به ويپرا رۆيى پيى هه ل نه نگوت و من كه وه ته هه رزو سه رم داى به به رديكا و خوينى لى هات .

له وه كاته دا به خزمهت هه زهتتى ضيا گه يشتين و ته شريفى موباره كى به ره و روومان هات و منى گرت هه باوهش به ردمى بۆلاى نه وه هه وزه كه له ناو هه وشه كه دا بوو ، وه به ده ستى موبارهك و په ره رى سه رى شتم و جيى به رينه كه ي سه رمى ده رمان كرد ، وه دل نه وا يى خوشكمى كرد و دل خؤى دا يه وه . مرحومى عصمت خانم فه رمووى : راست نه كه ي .

دووباره ووتم له وه ختيكا كه له نزيكى قاپى نهه هه يوانه تاريكه ، روو به جهوشى خانه قا بوو كه نيسته نه ماوه ، وه هه زهتتى ضيا پالتاويكى رهشى له به رابوو وهك شپه ر نه وي دانيشته بوو

^۱جه نابی فاضل شيخ خالدی نظام الدين كه له ناوهى نه وه خانه دانى بياره ي شه ريضه يه نه ي فه رموو ؛ هه ركاتى مرحومى عصمت خانم نه چو بۆ زياردتى مرقدى هه زهتتى ضياء الدين به ناشكرا گفئوگؤي نه فه رموو له خزمهتيا وه نه ي فه رموو نيوه گوئتان تيوه نيه كه فه رمايش نه فه رمووى}}}

میان برده خزمه‌تی فرموی؛ - فلانی بینن دای نین ده‌فیکسی سپی ر‌دنگ له پشتی سه‌ریه‌ود به‌دیواره‌ده هه‌ئوسرابوو، به‌یه‌کی له پیش خزمه‌تانی فرموی؛ - کوئخا نه‌ودده‌سه، نه‌ویش ده‌فه‌که‌ی هینا دایه‌ده‌ستی موباره‌کی.

هه‌زده‌تی شیخ به‌په‌نجه‌ی موباره‌کی دای به‌رووی ده‌فه‌که‌دا وه‌هینایه‌هه‌له‌ و ده‌فرده‌ف و جووله‌ و د‌دنگ به‌لام چه‌د‌دنگ و چه‌ده‌ف؟

ده‌نگی‌کی ر‌وح نه‌فزا هه‌زاران س‌وز و ناوازی د‌نگیری نه‌هینایه‌ه‌وشبیری نینسانه‌وه. و ده‌صفای نه‌نواری هه‌زاران فرور‌ی به‌دل نه‌گه‌یاندا، وه‌ژه‌نگی جه‌فای له‌په‌ره‌ی سینه‌ی دل و گیان نه‌کرده‌وه. وه‌بانده‌ی خه‌یالی بو‌گ‌وشه‌ی عالمی بالا نه‌هینایه‌په‌رواز وه‌بو‌ده‌ر‌کی حقایق و طی مقاماتی تصوف ژیانی تازه‌نووی به‌ر‌وح و گیان هه‌تا هه‌تایه‌نه‌به‌خشی. عه‌کسی دایره‌ی پرله‌نه‌نوار و به‌ره‌که‌تی بو‌دلانی تاریک به‌غه‌فله‌ت و بی‌ناگایی و گوناح‌پوون نه‌کرده‌وه و نه‌حیای نه‌کرده‌وه و سه‌ر له‌نووی گیانی نه‌کرده‌وه به‌به‌ردا.

هینتا ناساری په‌یوه‌ندی وه‌ساطه‌ت و دلانی به‌سراوه‌به‌عالمی فه‌ناو به‌فقا له‌خه‌زانه‌ی خه‌یال سابت و باقی یه. له‌گه‌ل هینانه‌به‌ر‌چاوی نه‌م هه‌موو به‌دیهاته‌به‌بی‌نیختیار هاته‌گریه و س‌وز وه‌نهم نه‌زانی ه‌وی گریه و داد و موغانم چی بوو. گواپا وه‌ک نه‌مه‌ی که‌هه‌زده‌تی ضیا هه‌ست و ترس و خو‌فی لی‌کردبم که‌ترسابم فرموی؛ - ده‌فه‌که‌به‌رنه‌وه شوینی خو‌ی داینین له‌جیتای نه‌وه شیرینی بکه‌نه‌ک‌وشیه‌وه.

مرحومی عصمت خانم فرموی راست نه‌که‌ی خو‌شم له‌وکاته‌ی دابیستم. دووباره‌هه‌رم کرد؛ -

هه‌زده‌تی ضیا (قدس سره) پشتی پیروزی نابوو به‌ه‌یوانی خانه‌قاوه‌وه‌ک نه‌وه‌ی به‌نه‌مانه‌ت ادنیشتبی، وه‌جوان له‌بیرمه‌هاتم بو‌خزمه‌تی عه‌رزیم کرد باوه‌باشه‌چی نه‌فرموی؟

^(۱) فه‌ناو به‌قا؛ دووزاره‌وی و مصطلحی تاییه‌تین له‌تصوف دا

نەوېش بەزىمانى ھەورامى ھەرمووى؛ - لۇئە و بابالاش بارە دەمەكەت ۱۱۱

يالى؛ كورى بچووكم رۇئە گيان دەمەكەت بېنە ۱۱۱ دەمەم بىردە نىزىكى دەمى موباردكى و بەبىرى منالى و خەيالى نەوسام بە شىرىنىم نەزانى وام تصور نەكرد كە شتىكى لە دەم داىە نەيەوى بىكاته دەمە. نە مچا لەوى دەمى موباردكى بە عزىكى كىردە دەمەو، و دەمنىش ناوى دەمىم قوت دا. و دەم ھەربە زاھىرى شىرىنى نەبوو بەلام چونكە لە دەم و زمانىكۇ بوو كە پىر بوو لە زىكرى زاتى نە خەبىيەت وە لەكاتى دل و دەرونىكى پىر لە ناگاود ھەل قولابوو نەبى بلىنى؛ - ھەزاران شىرىنى و لەزەتتى ناوى خەياتى بەفیدای يەك قەترەى بى. چونكە لەزەتتى نەوچەشتنە بەھىچ شتى تر نابى نىسبەتى بەدرى. مرحومى عصمت خانم ھەرمووى؛ - دووبارە بە خوا من لەوى حازر بووم وە خۇم لەبىرمە كەتۇ دووسى جارى تر ووتت تاجارى سى يەم و چوارەم بابەشا چى نە خويت نىتروازت ھىناو ھەرزت نەكرددو. وە لەم جىگەدا نەگەر ھەندى لە كەرامەتى ھەزەتتى ضيا بەيان بکەين ھەرچەند نەمە يەكىكە لە ھەزار و مشتىكە لە خەروار ان شاء الله بى بە ھەرو سوود نابى. بەلى ھەروەك ووتم كەرامەتى ھەزەتتى ضياء (شىخ) نە بەرئەوئى لە بەيالى تحرير و نووسىن خارجەو بەم كورتى و كتوپرە جىسى نابىتەو وە چونكە بەزورى كىردو و ھەرمائىشتى نەو ھەزەتتە بەتايىبەت بۇ نەھلى دەرك و تەمىز خارىقە و كەرامەت بوو.

يەكى لەوانە ھەزەتتى باوكى ھەزىزم (والىدى ماجدم) ھەرمووى؛ - من و نجم الدينى بىرام لە خزمەتيا بووين بۇ سەفەرى بەغا ديارە لە دەورى ئىمە لەوزەمانە دا ئۇتۇمبىل و قىتار نەبوو. ناچار بەمالى سوارى^۱ بۇيشتىن وە لە پاش چەند پۇژنىكى دوورودرىژ لە نيوہ شەويكا چووينە ناوشارى بەغاوہ لە كاتىكا خەلكى بىدار نەبوون، وە ئىمەش سەربە خۇروومان كىردە باردگای ھەزەتتى باز الله الاشهب ھەزەتتى غوث الاعظم (قدس سره).

^۱ مالى سواری يالى نەسپ و وولاخ و ماين

کاتی گه یشتینه باره گای بلند و پاک، چه زره تی ضیا فهرمووی؛ - هیج کهس له خه و خه بهر مه که نه وه و کهس زده مت مه دن تا ان شاء الله سبه ی به یانی رۆژ رۆژ بوده خه بهر به نقیب الاشراف نه دین که بهر پرسیاری نه م مه زاری چه زره ته یه نه دین که یه ک دوو ژورمان بو ته رخا بکات. نیسته هه ریه ک له جیگه یه یا که ناریکه وه نیسراحت بکه یین. وه نیمه ش هه ریه ک که له شوینیکه وه نسراحت ته مان کرد. بو سبه ی به یانی زوو چه زره تی پیر نویژی به یانی له کاتی خوی دا به جی هیناوه له دوای خوندنی زیکر و دوعا و ویره ده کان وه که نه وه ی خه یالی ته شریف چوونی بو جی یه ک ببی، نیشاره ی له من و نجم الدینی برام کرد که له خمه تیا بچین. نیمه ش که وتینه پشت سه ری بو رۆیشتن، له نزیکه کولانی نه ورپه گه ی بو مزگه وت دی چه ن ژیر زه مینی بوو که سالیکان و خه ئوت نشینانی نه و باره گایه له وه ی مشغولی زیکر و فیکر و ریازت نه بوون. به بهرده می نه وانه دا تی په رین گه یشتینه ژیر زه مینی خواروو چه زره تی ضیا قدس سره له وه ی راوه ستاو له ده رگای دا. گویمان لی بوو بهر له وه ی ده رگای بکاته وه له ژوره که وه له وشوینه ی خوئوته تی تیا نه کیشا به ده نگه بهر ز بانگی کرد؛ - فدیتک یا عمر ضیاء الدین جنت؟

یانی به قوربانیت به نه ی چه زره تی ضیاء الدین عمر هاتی (11)؛ له دوای نه م ده نگه که واقیعا حوکمی خه بهر له پشتی په رده وه بوو دیمان یه ک نه فر هات و ده رگای کرده وه. نیمه ش له خمه ت چه زره تی ضیا داخلی خه ئوت خانه که بووین به بی نه مه که چه زره تی ضیا قدس سره هیج له ناوو شوهر ته پرسی فهرمووی؛ - سید خالد و ره بی دانیشه. سید خالد که نه و ناوه ی له فهرمایشتی چه زره تی ضیا وه ناشکرابوو له بهر امبهری نه و چه زره ته وه دانیشته.

وده ره دوکیان چاویان نابیه کاو له عالمی موقابله له ی رۆحی و قه لبی دا.

نزیکه ی یه ک سه عات و نیو له حاله تی مشغولی دا بوون. وه له م ماوه یه دا من و **نجم الدین** برام وه ستا بووین له پاشا چه زره تی ضیا سه ری بهر زۆکرد پووی کرده سید خالیید فهرمووی؛ قه له م و کاغه ز بینه نه ویش هه ستا په ره و پینوسی پیشکەش کرد.

حەزرەتی ضیا دەس بە جی نینجەزەدی نیرشادی بۆ نووسی و تەسلیمی کرد دوایسی سید خالید
 رووی کردە نەجەم الدینی برام و ووتی: جی تەعجب و سەر سەرمەن نیه که ناوا لە ماوەیەکی کەما
 حەزرەتی پیر نیجەزەدی بە من بە خشی . چونکە من چرایەکم حازر شووشە پاکراوە . پسر لە نەوت
 تەنیا رووناکی یە کەم نەویست و نیجتیا جەم بە یەک دەنگ شقارتە بوو . حەزرەتی پسر جزاء الله
 خیر الجزاء ^(۱) بە کبریەتی ئی دانسی هەلی گیرساند حەزرەتی ساوکی بەرێزم فەر مەووی :-
 بۆ دل نییایی خاترو ناگاداری و پین زانیی لە ناوەرێکی باسە کە لە سید خالیدمان پرسیار کرد
 ووتمان: سید خالید تۆ کە حەزرەتی ضیاء ت نەدیووە و ناگات لینییه کە هاتۆتە بە غا چۆنت
 زانی؟ وە حەزرەتی پیرت چۆن ناسی؟ ووتی: من ماوەیە زۆر لەم بارەگای حەزرەتی گەیلانییه
 خەریکی ریازاتی شاقە و کەسب و سلوکە . و دەدرێژی لەم ماوە دەرکی تۆرەتی و گەیشتن بە نامانج
 و ناواتی خۆم نەکردووە . ئەگەر ئەودشا لە سایە ی خوا و هیمنەتی غوث الاعظم ^(قدس سره)
 نائومید نەبووم وە هەمیشە هەر لە سەر کارو شوغلی خۆم بەردەوام بووم تا ماوەی چەند رۆژی
 لە مەویش ئەگەر حالەتی مەنیوسانە وە چۆمە نزیک شەباکی مەرقەدی حەزرەتی غوث وە
 ئەگەر نەو ئەوپەری دل شکاوییه وە دەستم کرد بە گریه و ناله و ناهوزاری . و ئەم حالەتە زۆری
 نیسە ندەم تا بە تەواوی ماندوو بووم و خەوم ئی نە ئەکەوت وە لە عالمی خەوا وام دی حەزرەتی
 غوث الاعظم ^(قدس سره) تەشریفی هیناو فەر مەووی :

سید گریه و زاری مەکە هەر کەسب و سلوکی کە کردووتە باعثی نە جرو دەرە جاتی مەعناوی یە ،
 وە لە خەزینە ی غەیبی دا دیار و دانراوە بە لام مونسە بە ی ظاهیری لە بەینی ئەهلی حەیات و
 ئەهلی نەموات نیه بۆ طی مراتیب و دەرە جاتی تصوف لە طەریقە ی علیە دا احتیاجیکی
 حە تمیت بە مورشیدی ظاهیری هە یە .

وە بی لای یەکی لە ئەهلی حەیات کە بە هەقا ارشادی واقعی گەیبی . لە پاش بە یەت مەدەتی
 بۆ ئەو کە طی مەراتیبی پی بک

^۱ جزاء الله عنی خیر الجزاء: یانی خوا پاداشتی زۆر و چاکی بە خیری بداتە وە

وەلە مقامى مۇناسىبەتە ئەگەشكەن ئەپواخى ئەموانا ئاگاڭدارى پەيدا بىكەت، ئەو كاتە ئەتوانى
 كەلە ئەمواتىش سوود ودرېگىرى، وەلە گەل مەدەدى بوزرگەوارانا لەملى مەقامە پالاکان
 دايسەير و سلوك ئىدامە و بەردەوامى پى ئەدات. وە نېشى تۆم بە ضياء الدين شاره زوورى
 سپاردووه، وەمنىش بە عەزرى موبارەككىم گەيانا كە من ضياء الدين ناسم، وەئازانم
 شاره زوور كۆي يە؟ فەرمووى سەبركە ئېستە دى بۇ لام نېشى ھەيە وەكەھات نېشى تۆي پى
 ئەسپىرم، وەئېستا من لەو خەودا بووم زۆرى پى ئە چوو ئەم زانە موبارەككە كە ھەزرىتى
 ضياء بەم ھەيئەت و شېوہ و صورەتەوہ تەشرىفى ھېنا. وەھەئەئى بەيانا و پرسىيار و وەلام
 ئەبەينيانا ئالوگۇر كرا بەلام نازانم بە چە زمانى ئەگەل يەكا گىنتوگۇيان ئەكرد ھەروەك
 ثرىانى بى. وابوو، ھەتايەك ووشەش ئەزمانىان ھالى ئەبووم.

ئەدواى تەواوېوونى فەرمائىشتىيان ھەزرىتى غەوث فەرمووى : - ضياء الدين نېشى سېئە خالىد
 ھەوالەى تۆيە، كاروبارى خۆى بەتەواوى بۇ ئەواو بكە...

وەرپوشى كرده من فەرمووى : (خالد ضياء الدين جزء منى و جزء لاينفك الى يوم القيامة):-

يانى خالىد ضياء الدين بەشېكە ئەمن و بەشېكە لېم جىئانابىتەوہ ھەتتا پۇژى ئىيامەت .

بەئى ئەم خانەدانى بىيارەى شەرىفە ھەرىيەكەيان چىرايەكى پۇشن و پەخشاوى زەمانى خۇيان
 بوون، وەئاوو ئاوبانگيان و بۇ دووريش دەنگى داوہتەوہ، بۇ نمونە : ئەگېرنەوہ جارېك جەئابى
 شېخ اكرام الدين ئەنەوہى ھەزرىتى شاھى بوخارا قىاس اللہ اسرارھم ئەئاو مريدان دا
 ئەفەرموئى :- ئاياكى بىئە مەرتەبە و دەسەلات دا ئېمېرۇ بگاتە ئەم بەئەدى زەبوونە))

يەكى ئە خەلىفەكانى عەرزى ئەكات بەئى شېخ ھەمىرى بىيارە، ئەوېش ئەفەرموئى ئەى خەمە ژېر
 اختىبارەوہ ئەگەر وابوو ئەتگەيە ئەمە ئاوانت ئەگەر وانەبوو دەرگراوى طرىقت ئەكەم وەسەلبى
 ئەحوالت ئەكەم . ئەفەرموئى من ئەم دوو شەھرى بۇ ئەنووسم ئەبى بەسى شىعر و وەلامم
 بەدانەوہ وئېم بگەيەئى كە خۆى ادعاى مەشېخەت ئەكات، خەلىفەكەى ئەئېرى بۇ بىيارەى

شهریف وله سهر حه وزه که ی بیاره یه کی نه بینی پرسپاری شیخ عمری لی نه کات، نه ویش نه فرموی شیخ عمر نانسیم به لام من عومهری عثمانسیم تا دوو جار نه مجار نامه که ی ته سلیم نه کات که نه م دوو شیعره ناوهرؤکی یه تی:

ای تاقی ابروانت ارامگاهی مستان * وی خاکی اتاننت ماوای بت پرستان *
ما خود بدرج لعلی نبت بستیم دل، ولیکن * کی زن دهر درایلد مقصود تنگ دستان .
حه زره تی ضیاء الدین قدس سره به م سی شیعره وه لایمی نه داته وه:

جانابیاو بشنو حرفی زو قول قولی من تاکام ییابی ییابی ازشفل می پرستان
اینجاریان نباشد صرف و بیان نباشد بی هوش ویی زبان آتا خود شوی زمستان
کس بی جراحی دل زین لب ینافت کاج هرکس طیبب ندادم ست شربت به تندروستان

منیش کتو پسر به ناگاهاتم دیم هیچ که سیان دیار نیه، کاتی نه مه م دی وه نه م رووداوه م حالی
بوو تی گه یستم وه به نومیدی نه و په یمانه نه گهل من حالی بی سهبری و زیاتر و نه پیشتر بی
تاقه تی کردم و که ونه هاوار و داد و خوپی نه گیران. دوو باره خهوم لی که وته وه حه زره تی
غه وث (قدس سره) ته شریفی هینا و فرموی:

سید خالید ناره حه تی مه که نه م یه ک دوو حه فته ی داهاتوده ا ضیاء الدین دی بو نییره، وه نه و
خوی تونه دوزیته وه . وه من نه چه ند رؤزی نه م دوو هه فته دا رؤژ و شه و هه رچاوه پروان بووم و
نه حاله تی ناماده یی و چاوه پروانی دابووم، بو ته شریف هینانی پیروزی سات و کاتم نه بزارد.
تا نه م ناوه خته دا نه ده رگای دازانیم هیچ که سی هیچ نیشیکی به من نیه به تاییه تی نه م
به ره به یانه دا که س نایه ت بؤلام و نه ده رگا نادات، تانیستا نه م ساته نه م چه ند ماوه شتی
وارووی نه داوه نیتر زانیم وه گه لی به دننیایی که حه زره تی ضیاء الدین عمره.

وه دیسان دوو باره حه زره تی والیدی ماجیدم فرموی:- شهوی دووم که حه زره تی شیخ
نه باره گای گه یلانی دابوو نه دوای نویژی خه و تنان نیشاره ی به من و نجم الدینی برام فرموو

ههردوو پینکەوه کەوتینە پشت سەری تاگە یشتینە ناو مەرگە دو مەزاری حەزرتی غەوژ
خۆیەوه (قدس سره) لە نزیکێ شەباکە کە یەوه حەزرتی ضیاء لە جێ یەکەوه دانیشت، وەخێرا
مشغول بە موراقتە بە بوو تاشە بەقی بەرەبەیان لەو جێی خۆیەدا کە مترین بزوتنە وهی نە کرد.

کاتی شەبەق سەری بەرز کرد و نوێژی سبە یینیمان بە جەماعەت بە جێ هینا، دواى خوێندن
زیکر و ویردەکان فەرمووی: -

لە حالی موراقتە بەدا بو حانی یەتی حەزرتی غوژ حازر بوو وەنیمە لە گەن یەکا مشغولی
داواکاری و پارانەوه بووین بو خۆمان و نەوه و مریدان وەرۆحی پەرۆحی حەزرتی خاتم
الانبیاء محمد المصطفی (صلی الله علیه وسلم) ظاهر و تەشریفیان حازر بوو، منائیکی ساوای
لاواز لە خزمەتیا بوو لە پاش هەندی هاوار و داد و تمنا لە خزمەتی عزیزیا کە بە شەرفی
عەززی موبارەکیمان گە یاند فەرمووی: -

ضیاء الدین پەرۆدە کردنی ئەم ساوایە و لا بردنی ضیعف و زەبوونی و زیندو کردنە وهی
کە نیستە نزیك بە مەرگە حەوائەتی تۆم کرد. وەبە حضوری موبارەکیم عەرز کرد ئەم منائە بەم
حاله تە کی یە ؟؟؟ فەرمووی ئەمە رۆحی بی رۆحی عیلم و وشەریعەتە لە کوردستانا کە حالی
نزیك بە مەرگ و مردنە، حەوائەتی دەستی تۆم کرد کە خزمەتی بکە ی وە لە زیندو بوونە وهی
بکۆشی، تارۆحی تری تازه پەیدا بکات عەرز کرد سمعاً و طاعة.^(۱)

نە مجا لە گەن گە شیتنە وەجی بو بیارە ناردی بو کوچک چەرموو^(۲) لە ئیران فاضیلی مئرس
مرحومی ملا عبدالقادر تەشریفیان هینا کە تا وەفاتی کرد هەموو کات و وەختی خۆی بەخت
کرد لە تدریسی علومى دینی شەریعەت تفسیر و باقی عیلمەکانی کەدا، وەزۆریە ی زانیانی
کوردستان و عیراق و ئیران لە خزمەتی ئەودا بە بەهره گەیشتن و ئیجازەیان وەگرت.
وەتانیستا الحمد لله بالواسطه له کوردستان و دەورو پشتی پاشا وەدیان هەرمووه.

^(۱) یانی بە ئی بە سەرچاوهی دل گوێ رایەن و فەرمان بەردارم.

^(۲) کوچک چەرموو دنیە کە لە دەرو بەری سنه بە کوردی - بەر دەسپی) پی ئە ئین

جاریک حەزرەتی ضیاء الدین (قدس سره) بۆ تەبەدیل ھەواو سەرھفی وەھفت چەند مانگیك تەشریف ئەبات بۆ یەکی ئە ھەوارگەکانی ھەورامانی ئێران ئەنزیکی دیی (دەرەکی) کە بە ناوبانگە ئەو ھەوارگەریە حەوش و بەدرانی وە ئەوجیگە سەرچاوەگە زۆر زۆر سارد و صاف لطیف و روون و شیرینی ھەییە، بە جۆریکی وا زۆر بۆ خواردنەووە سوک و ئەزەت بەخشە، گواپا سەفا و ھەرەحی دانیشتن و جودی پیرۆزی پیرانی بوزرگەوار کاری تیاکردوووە وابوو بەھوی قووتی ژیان و قوووتی رۆح و گیان. چونکە حەزرەتی پیرانی پێشوو ھەرلە حەزرەتی مولانا خالیدی ذی الجناحین (قدس سره) تا حەزرەتی سراج الدین و ضیاء الدین و نجم الدین و حسام الدین (قدس الله اسرارهم) ئەو جیگەدا ئیقامە بیان چەند ماوەییەک فەرھوووە وە یەک یەک تەماووی زۆر یا کەم ئەگەن ژمارەییەک ئەئەتباع و ئەواردین و زائرین ئەوجیگەدا ماونەووە.

وەختی زۆریان بەسەیر و سلوک و پیاژات و موراقتەبات سەرف کردوووە حەزرەتی کە تەشریفی ئەبات ئەگەن مرید و مەنسویان بێجگە ئەوانی ئە پسرآوانی میری ئەوسای ئێرانیش بۆ دیدار بینین و زیارت ھاتونەتە خزمەتی. حەزرەتی ضیا رۆژی جەنابی ناغای دیوان بەگی دەعوەت ئەکا بۆ ئەووە کە ئەبارە خەرج و باجی دەوتەتی و ئەزیەت و ئازاردان نەیسبەت بەمیرید و مەنسویان و ھەژار و ئەقە و ماوانی ناوچە پێی رابگەینی تا ھەرچەند ئەتوانی و ئەدەسلاتی دایە کۆمەکی و چاودیری یان بکات وە ئە چاوپۆشی ئە ھەژاران ئە فەرمان رەوایی میری دا درێخی ئەکات. ئەکاتیکا مرحومی دیوان بەگی ئەوناوچەدا ئەناو دایرە و ئەپیزی ئەومەرای دەوتەتی دا دەستیکی بالای ئەبی و ھەرۆھا خوالی خوشبوی ناپراو ھاوئەزاوی حەزرەتی ضیاء بوو، ھەرۆک نەیسبەتی خزمایەتی ھەبوو ئەئیخلاص و ئیرادەتی گەرمی مەنسویانە خۆیشی بەجی ھیناوە وە حەزرەتی ضیایش میوان داری یەکی گەرم و گوری بۆ بەعەمەل دینی بەو بۆنەووە بەرپەتەتی ئیجتام و ئیرادەتی راستەقینەتی خۆی نەیسبەت بەو زاتەووە عەرزەتی حەزرەتی ضیا ئەکات؛ - ھەرچەند سەرنج ئەکیشم کەسی کە نادابی ئەدەب و خزمەت گوزاری بزانی وەخواوەنی ژیری و تەمیزی بی بێجگە ئە ئەدوکتەر (اسحاق) ناو کەسیکی

تر شك نابەم. بەدەل مەيلەم وايبە ناوبراوشىوازى خزمەت گوزارى بەتايبەت بۇ حضورى
حەزرەتى تۇتەيىن و كارگوزارى كەم.

ئەبەتە تيرە و تايەفەى ئەو دوكتور اسحاقە ھەموو (كەلىمى) ^(۱) ن كە زۇربەيان لەو تايەفە
وتيرەيە لەسنەدا دانىشتوون، لەتارانىشدا خزم و كەسىيان زۇرە وەكو دكتور حكيم لقمان و
حكيم نەرسىتۇ. بىجگە لەمانە تيرەى ئەوان زۇربەى پزىشك بوون، وەك حكيم زادە كەبە اديب
الاطباء مشهور بوو، وە حكيم ابراهيم كەبە امين الاطباء ناسراو وەميرزا دانيال مە معين
الاطباء مشهور بوو. ھەتا جارى داكى كورەكانى محمد جمال و عبدالملك نە خوش بوو ناردم
بەدواى امين الاطباء كە دكتور ابراهيم بوو كە تيمارى داكى منائەكان بكات.

كاتى ھات تەماشام كرد ريشيكي سىپى و دريژى ھەيە و پوويەكى سوور و نورانى تاچەند رۇژ
لاى ئيمە ماو، من خۇم بەچاوى خۇم ئەمدى ھەموو كاتى لەوختى بانگ و نويزەكانا (بەياني
و نيوەرۇ و عەسر و ئيوارە و خەوتنان) لەھەر پىنج فەرزەكان تەزبىجىكى لەگىرفان دەرئەھىنا
و لىوى خۇى ئەخستە بزوان و دانە دانە دەنكى تەزبىجەكەى ئەگواستەو وەك ئەمە بلىى
زىكرى ياويدى بخوئىنى، منيش زۇر سەرم سەرما كە ئەمە سىرپىكە تا رۇژى لە خودى دكتور
پرسىيارم كرد ووتەم: - دكتور پرسىيارىكت لى ئەكەم ئەمەوى ولامم بەدەيتەو وەبەراستى !!!
ووتى: موبارەكە .

ووتەم: ئايا لەدىنى ئيوەدا وىردو ئەورادى دىارى كراو ھەيە لە كاتى تايبەتتى دا بخوئىرى؟؟؟
من ئەيىنم تۇلە كاتى پىنج فەرزەدا تەزبىج بەدەستەو ئەگرى و لىو ئەجوئىنى، وەك ئەمە
ویرد و ئەوزادىكت بى بخوئىنى !!!

ووتى: خەير قوربان ئەم كارى منە دەخلى بەمەز ھەبەو ئەيە ئەمە وىردىكە حەزرەتى ضياء
الدين ئەمرى بەمن فەرموو كە تەركى ئەكەم وەھەموو رۇژى لەكاتى پىنج فەرزەدا بىخوئىنم.

^(۱) كەلىمى: موساين. جولەكە

منیش به لامه وه سهیر بوو که لیمی یهک تانهم نه ندازه گوی رایه لئی فرمانی حه زردتی ضیاء
الدین (قدس سره) بی. به لام داخه کهم لیم نه پرسى که نه و بردانه چین که نه یان خوینی؟
دکتور ابراهیم ووتی قوربان ۱-

به لاته وه سهیر نه بی و تصویری نه وه مه فهرموو که نه م ئیخلاسی نیمه به تایه فهی حه زردتی
سراج الدین هه مانه که سی تر بیبی یا نه وهی نیمه دیومانه که سی تر بیبینی.

دکتور ابراهیم ووتی حکیم اسحاق که پزشکی عهسکه ری بوو له حهوش و بهردانی، چووبو
خزمت حه زردتی ضیاء الدین وه به گیان و دل خزمتی کردبوو. حه زردتی ضیا که نه بیبی
له ماوهی نه م چه ند روزه دا خزمتیکی زور دئسوزانه و ئیرادهت مه ندانه به جی دینی، رژی
بانگی نه وکاونه فهرمووی؛- که حکیم اسحاق هه رچی سه رنج نه دهم هیچ ناته واوی و عهیی له تو
نابینری ته نیا تاقه عهیی نه بی. نه ویش عه رزی نه کا قوربان نه زانم چی نه فهرمووی حازم
به مهرجی نه مه شتی ببینم که بیته هوی دنیایی و دامه زانم. حه زردتی ضیا نه فهرمووی؛
بچو دهنویژیکی موسولمانانه بگروه و هروه بو نه م خپوته ته. حکیم اسحاق نه پروا و یه کسه ر
ده زنوژیی موافیقی دینی حه نیف نه گری و نه گه ریته وه.

حه زردتی ضیا (قدس سره) به رامبه ر خوی نریک دای نه نی و نه مه فهرمووی چاوبنی به یه کا.
ماوهی نیو سه عات چاوبنی نه نی له دواى نه وه ده ست نه کا به گریان و هاوار و دادی لی به رز
نه بیته وه. وه نه یه وی له به رنه وهی له و په ری ناره حه تی دایه رابکات، حه زردتی ضیا توند نه ی
گری دواى نه وهی نارام نه بیته وه.

دواى نه وه تایه ک سه عاتی تر متوجهی حالی نه بی، دیسان حکیم اسحاق دهس نه کاتنه وه
به گریان و زاری و واویه لا، وه به توندی خویشی ته کان نه دات وه پوو به کیوه کانی حهوش و
به درانی در باز نه بی. وه به و حاله تی فوغان و زاری و داده وه کیو به کیو مل به مل و که ل نه که ل
تا کاتی خور ناوا هه ر نه گه ری.

به کاتی نیواردها دیته وه سهرخوی وه به ره و ناوایی دیته وه. خه لکی پرسپاری لی نه گه ن دکتور
چیت دی و چیت لی به سهرهات؟ نه مه چه حالی بوو به سهرهات؟

دکتور له جواب و وه لامیانا نه لی^۱ - به خوی تا کو ته نیا کاتی هه زره تی ضیا متوجهی حالی من
بوو. وه من چاوم نابه یه کا وام هاته بهرچاو په رده به ته واوی له رووم لایرا وام دی وه نه مه
سارا و بیابانیکی پان و بی سنورم هاته بهرچاو پر بوو له خالایق که نه مه په رو نه و په ری دیار
نه بوو. تارمایی یه کی وه سیبهر نه مدی له لای منا په ییدا بوو جوان نه وم هه ست نه کرد وه نه مه
نه زانی چیه وکی یه، وه من له حاله تی سهرسپمانیکی وادا نه مه حاله ته مه به دی نه کرد.

دوایی دیم له لایه ن هه وتارمایی یه وه بانکیک کرام که ۱- نایا نه زانی نه مه صحرای کاکی یه
قیامه ته منیش دیم جه ماعه تی زور هاتنه پیشه وه که به گویره ی هه می به شه ری نه ژمیردراو
بوون. وام بینی که به هه دهر یه ک کوئه که له دوو که لی رهش که له دوکه ن کیشی کوره خشت
نه چوو یا له دوکه ن کیشی قه تازی گه وره به سهر سه ریانه وه پیچاو پیچ بهرز نه بووه و سهر
نه که وت نه و په ری سهر سورپه نهر و ترسناک بوو سه ربنی نه بوو، وه بوونی ناخوشی هه بوو،
وه وام هه ست نه کرد که فرشته کان فیراریان نه کرد و لی ی دوور نه که وتنه وه. منیش له ترس و
بیمی نه و حاله و نه و بوئه ناخوشه که وتمه گریان و هاوار و ترسناکی خه یانم وابوو پاکه م.
نه وه بوو که هه زره تی ضیا منی گرت و نه مه توانی دهر باز بم دوایی نه و تارمایی یه ک که له
نزیکما بوو وه ک سایه نه هاته بهرچاو به منی وت هالانی نازانی نه مانه کین؟؟؟

نه مانه که سانیکن که له دینی نیسلام خارجن، بینیم به راستی وابوو چونکه به عزای نه وانمه
نه ناسی که هه نادیکیان مابوون و هه نادیکیان مردبوون. له پاش ماوه یه عالیه میکی بی ژماره م
دی دهسته دهسته نه هاتن له کوئه که یه کی گه وره ی نوور به سهر سه ریانه وه بوو^(۱).

^۱خوا به هیبت و بهرکه تی نه ولیای کرام و به تاییهت به دهسه لات و توانای هیزی بازوی هه زره تی سراج الدین بمان
گیر ی به وتاقمه و نه گه ن نه واناحه شرمان به ره مووی هه مومان پیکه وه بی جیا بوونه وه.

ۋە نورىكى گەۋرە ۋەك كۈنەكە بەسەريانەۋە بوو، ۋە بۇن ورايچەيەكى زۇر خۇش و عەجايەبى
هەبوو، لە نظم و تەرتىب و جەردەكەدا بوو، فرىشتەكان (ملائىكە) ۋەك پە پۈلە پەروازيان
ئەكرد بەدورى ئەو نوورەدا. ديسان ئەو تارمايى يە رووى تى كردم نازانى ئەمانە هەموو گروى
موسلمانانن منىش قىلبا تصدىقم ئەكرد ۋە بەدل بروام كرد، چونكە لە مانىش بازيكم ئەناسىن
هەندىكيان لە حالى جەيات و بازي لە دنيا دەرچوو بوون.

ۋە ئەو حالە بى خودى يە كەۋەك بېھۇشى بەسەرما هات لەدیتنى ئەو مەراسىم و دىمەنە
خۇشەۋ ئەو نوورەۋە بوو. ديسان گروىەكى ترم دى ئەمانىش بى حىساب ئەھاتنە بەرچاۋكە
زۇر زۇر بوون ئەھاتن بەلام يەك كۈنەكەى نارېك لە نور و زولمەت بەسەريانەۋە بەرز بووۋە بۇ
ئەۋجى ئەعلا ئەرۇى .

ۋە ئەوانم دى فرىشتە و ملائىكە كان هېچ موبالات ئىعتىنايەكيان پى ئەنەكردن (نە بەدەوريا
نا ئەگەران و نەرايان ئەكرد لى يان) ئە نجالە پاش ئەمانە : دەرد و نازارىكى زۇر لەدلى
خۇما هەست رەكرد ۋە لەتوندى ئەو دەردو نازارە دەستم بەگريە و نالە و فغان كرد. كاتى
روانىم بۇ سىنەۋ دلى خۇم شتى كم دى بە ئەندازەى كائەكى دەورە دراۋ بە بەرگىكى قىرىن
(قىراسا) زۇر پەش و نالە باربوو.

جەزەتى ضيام حازرە و ئەبەرچاۋما دەرکەوت و هەر دەئەنگوشتى خۇى بردۆتە ئەو بەرگە
قىرىنەۋە، ۋە خەرىكە ئەو پىستە قىرىنە لى بکاتەۋە ۋە بەتەۋاۋى هەلى چرى^(۱).

بەلام دەردم بەجۇرى گران و نارەجەتە بوو لەتاقەت و توانادا نەما ۋەتواناي خۇگرتنم بۇ
چارەسەرى و دەرمانى ئەو نازارە نەما، ناچار خۇم بەتوندى تەكان داۋ رووم كرده بيابان ۋەك
خۇتان دىتان تالە دەمەۋ ئىۋارەدا نارامى رووى تى كردم و بۇحالى ناسايى خۇم گەرامەۋە،
ۋەھاتەۋە ناۋ ناۋەدانى و رەفىقان. كەھاتەۋە لى يان پرسىم چى بوو دىت منىش ووتم برا:

والله شهد الله که حق و باطلیان بو معلوم کردم، وه نیستهش چاوهروانی هیدایهت وهقت و فرسه تیکی مونسیم تابزاین خواچی مقدر نه فرموی. وه له ناخرا به حدو سنوری یه قین گدیشت و معلوم بوو چی دکتور ابراهیم که به امین الاطباء مشهور بوو، وه چی حکیم اسحاق هردوو به نیمانی سه لامهت رویین .

وه منی هه ژار عهینی نهو به سه رهاته م له حه زرهتی والیدی ماجیدم بیستوو. وه منیش عه زری باوکی عه زیم کرد که دکتور ابراهیم نه م به سه رهاتی دکتور اسحاقی به ته واوی بو باسکردوو. هه رکهس موشکیک و گیر گرفتیکی هه یه نیستهش له نه ولادونه وهی نه وان له سنه و تاران و جیگه ی ترهه ن. وه نه م رووداوو به سه رهاته له ناو خیزانی نه وانا به سه رهاتیکی میژووی یه، وه هه رگیز نای دهنه له بیرچوون و له پشت گوی خستن و فه راموشی یه وه، له خودی نه فراد و عانیله ی نه وان پرسیار بکه ن. وه زوری له نیشوکار سه به ب و هو ی نه وی وه ناشکرایه له گه ن نه م وه سیله یشه مؤثری حه قیقی و کردگاری راسته قینه ته نیا هه ر خوایه. له گه ن نه ویسا ناشکرایه که هیدایهت و ری نیشاندان به خوایه به لام دنیا عالمی نه سبابه.

زور تری کاروبار وه سیله و سه به بی نه وی وه مؤثری حقیقی و کردگاری تحقیقی هه ر خوا خویه تی، وه هه ر کهس نیمکانی راسخی دامه زرا به خوا و ته وانایی حه زره تی ذاتی حق بیی وه نایه تی کریمه ی (و اذا اراد شیئاً ان یقول له کن فیکون) به بی دوو دلی باوه ر و دنیایی به کار نه هیئی وه نه زانی که له به رامبه ر ته وانایی و نیراده ی خواوا هیج شتی موشکیل و گیروگرفت نیه . وه هه رچی له به ر چاوی عاقل و زانایه وه فه یله سوف پیتوله وانی دنیا له جیهانی نیمکانایه دووری به نظر بگات له به رامبه ری نه مری (کن) زور سه هل و ناسانه . چونکه نه معلومات له مقابیلی عیله ی نه زه لی وه نه مقادورات به رامبه ر قودره تی خواوه ندی متعال احتیاجی به سه رفی وهقت وه زه مان و مکان نه کات. وه نابی به هو ی که سب و سه رفی جه واریح به لکو فقط به سراوه به په یوه ندی مه یل و توانای خوی تعالی به لام عاده الله واجاری یه که هه ندی شت به بی هو یه کی زاهیری نابی. وه هه ندیکی تر به بونه ی هو یه که وه روونه دات و دیته محلی وقوع وه نه وه ی

که زیاتر باعنی شک و تهر دیر و نینکاری یه هندی له فازیلان و دانایالی و قانعیکه که به ستراوه به عالمی که شف و معنویات و چه شتانیکه که غایبه له نه زهری جه و اسی زاهر به لام نه میش بو که سی که نه ندازه یه کی کافی حوسنی نیه و نینصافی بیی و نه لایه تی پیرونی (وما اوتیتم من العلم الاقلیلاً) بگریته پیش چاوو له هه موو لایه که وه به تقصیر و نارسایی خوی اعتراف بکا به معلومی هه موو موشکیلی له نه زهریا ناسانه و ناسایی یه . و به مه فادی له شیعریشه که نه فهرمووی؛ -

دري گنجينه هه احس ان گشان اند

به هر کس هر چه لایق بود دادند^(۱)

انصاف نه دات نه نجا که (فوق کل ذي علم علیم) و فهرمایشتی (کل میسر لما خلق له) له نه زهری قه و اعیدی عیلمی دا و وتراره وه دووباره (لا یلزم من عدم العلم بالشئ عدم وجود الشئ) نه بی انسان تی بگات نه وهی من و تونای زانین لازم ناکات نیه نه وشته که هه روجودی نه بی یا هیج که سی تر نه ی زانی^(۲). تاکوو جه زه تی حق جل سلطانه له که مالی لطف و فضل که خواوه ند خویه تی خوی هندی شتی به جه یوانات به خشویه ، که عه قلی به عزی مدعیان عقل و دانشیان له واسه رسرهماوه. وه له مه زاقی تالییا ناشرین نیه ، یه کی له وانه نه ختی گوشت دانی و دیا لاشه یه کی مرداره وه بوو له جی یه ک دافری بدری زوری پی ناچی له چه ن فرسه خ دوره وه به لکو نه توانین بلین له چه ند روزه ریگه یه کا داله که رخوره به سه ریوه وه حازر نه بی، و له کاتیکیش دا که هیج نه وعه په له وه رو بانده یه له و شوینه دا نه بینراوه.

^(۱) ددرگای که نجینه ی که رهم کراوه

کی چی شایان بی بوی دانراوه

^(۲) وه مه رحومه مه وله وی تاوکوزی نه فهرمووی؛ -

چه عه چه ب له بو نه هلی نه فسانی

خوی نه ی بوو، تویشی وه کو خوی زانی

ویان یه کی که می گوشت یا شه کر یا رونه کهره له شوینیکا داتی چه ند دهقیقه دریزه ناکیشی میرووله به سهریه وه حازر نه بی. وه ناشکرایه نه هیزی بینین نه هیزی بونیان له م ماوه دورده توانای درکی نه وه بیان نیه مه گهر به ریگه ی نیلهام وه خهرقی عاده نه بی.

که و ابو مادام گیاندارانی بی ژیری تانه م نه ندازه جیگه ی لطف و نیلهامی خوایی، روودانی به عزای خه واریق و موکاشه فه بو موسونمانی عاقل و خاوه ن بیر وبروا ژیر و صالح ملتزم وه متمسک به دینی جه نیف و متسنن به سوننه تی جه زره تی ریسالته په نا صلی الله علیه وسلم وه نه صحاب و یارانی نه وه جه زره ته رضوان الله علیهم اجمعین به طریقه اولی چاکتر و نه ولاتره. وه قابیلی نه وه یه که ببینری وه هیج جیگه ی سهرسرمان نیه به لکوو بو که سانی که لوظفی نیلاهی و نینعاماتی جه زره تی حق جل سلطانه دهر باره بیان مقدره، ظهوری نه م نه وعه خه واریق به کاریکی ناسان و ناسایی دینه جی.

چونکه حدیثی قودسی نه فه رمووی (لا يزال عبدي يتقرب الي بالنوافل حتى احبته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يمشي بها ولن سألني لأعطينه، ولن استعاذني لأعيذنه). رواه البخاری^(۱).

وده ره و کوو نایه تی پیروزی؛ - (ولا يحيطون بشئ من علمه الا بما شاء) به م مانایه نیشاره ت نه کا به کورتی نه هلی مه زاهیب و به نیتیفاقی نه دیانی سه ماوی نه وعی به شهر مطلقا وه به هیج جوژی خوی له خویه وه هیچی نیه به بی به خشینی خوی په ره ردگار توانا و قادر زانینی و فامینی نیه.

بیجگه له نه سباب و موباشه رهی نه سباب هیج ایجاد و تأثیراتیکی جه قیقی تیدانه بوه و نیه تی. ههرچی بی هه ره له وه وه یه تعالی و تقدس له گه ل نه وه یشه (لا مانع لما أعطى ولا راد لما قضى)^(۱).

^(۱) دلیل الفالحینی، بهرگی - ۱ - لا پهروی ۲۰۴

وه نهم چهنڊ شيعرهى (مهولهوى) فارسى لهم مهقامه بى مونسه به نازانم ۱-

پى اى اس تدلالى يى هن چ وپن ب و
 پى اى چ وپن خت و تمكى ين ب و
 ك ان دين ره ر ره بين ب و
 فخر رازدانى دين بودى

ليى چ ون ن لم ذق لم ب و
 فه م و تخيلاتى او ح یرت ف و
 وه له لايهن دايكى خوالى خوشبوو مه وه نورجان خانم^(۲) كه كچى خوالى خوشبوو جنت مكان
 حاجى شيخ محمد صادق وه زير زاده^(۳) ماليكى سدى سهر و اباد بو كه نيسته له سهروه سيه تى
 خوى مه زارى پيروزى واله سه ر ته په ئى به شيخ صادق مشهوره له شارى (سنه).

(۱) ههروه كو شاعير نه فهرموى :-

سكندر رامننى نخشند ابى

به زور زر ميسر نيست اين كار

۲)

(۳) نورى جان خان يانى نورى جيهان خان

(۴) جه نابی مهرحومی حاجى شيخ محمده سهمرانى له كتيبي بارقات بسرور دانهم به سه ره اته له مرحومى شيخ صادق وه زير زاده گيراو ته له لا پره (۳۱۸) و نه فهرموى؛ وه ختى چه زه تى شيخ عثمان سراج الدين (قدس سره) له شارى سليمانى نه بى له مونسه به يه كا فهرموى؛ ههروه ختى موشكيبه يه ك بيته پيش له حائى ناگادارى و بيدارى دا وه به ناشكرا به خزمهت چه زه تى رسول الله (صلى الله عليه و سلم) نه گهم وه سونالى عهرز نه كه م و جوابى ئى ورنه گرم، نه م قسه له گوئى گروى منكرين دا زورگران و ناخوش نه بى، وه به هه موو چه شنى له زوان دريژى دريغى ناكهن، تاكوو منافقى نه خه له تين قاترى له باركيشانى چه زه تى شيخ نه دزى، گورى منكران نه كه ونه لومه و تانه كه شيخ لافيكى والى نه دا وه نيسته ش نازانى دزى نيستره كهى خوى كييه؟ نه م قسه و ياسه نه گاته وه به چه زه تى شيخ. فهرموى و ازبينن باوو تيبتيان موشكيبى نيه ناسان نه بى، پاش ماوهديه كه م ناگريكى گه وره نه كه و ينه وه مانى نه و دزه منافقه، ژنه كهى وه برايه كى وه هه موو كه لوپهل و شتومه كى خانه كهى نه سوتى، ته نيا خوى دهر نه چى، وه خوى به خوى نه ئى نه م

وھەررھەھا ئاشکرایە کە ئەم مەزارە ناوبانگی تەواوی ھەییە، وە ئەکاتی وەسیەتە تا نزیکانی عەززی ئەکەن ئەو تەپە کە تۆ وەسیەتت ھەرمووہ لەوی بت نیژن لەشار و ئاوەدانی زۆر دوورە. ھەرمووپیەتی لە ئە نجام و ئاکاما ئەوتە پە ئەکەوپیە ناوەراستی شارەوہ بیگومان نیستا بەھەرچوار لاوہ مال و ئاوەدانی یە . وە کەوتۆتە ناوەندی شارەکەوہ، وە ئەو مەرحومی شیخ محمد صادق ئە زەمانی خۆیا پایەتی نایب الحکومەتی بوەلە سنەدا، وەبە عنوانی مەحوریەت بەسەفەر ئەچی بو تەرەفی ئەوسودو تەویئە و ھەورامانی ئەون.

وہ ئە تەویئە بە حضوری ھەزرتی سراج السیدینی تەویئە (قدس سرہ) مشرف ئەبی وە ئەکاتی حضوری پەیمان ئەکات لەرووی ھەرنەوعە ئیدراکوفەھم و حسییاتی ئەبی لەوجی یە داعەھدوپە یمان ئەکات کە فرمانەتی میری تەواو کرد و گەراوہ بۆشوینی خۆی کەبەسەر شانی یەوہ بوہ خۆی استقالە بکات و وازبێنی وە بو تەویئە بیئەوہ بو خزمەتی سراج السیدینی (قدس

گیرگرفت و کۆسپەتی من ئە (شیخ عثمان) ھوہیە کە ئەگەل ئەوایی ئەدەبیم کردوہ . چوار پەلی ئیستەرکە نال ئەکات و ئەی باتەوہ بو خزمەت شیخ وەتەوہ و پەیشیمان یەکی زۆر ئەکات و ئەم روداوہ ئەبی بە ھۆی ئیخلاصی جەماعەتی زۆر....

(^{۱۱}) دووبارە جەنابی مەرحومی حاجی شیخ محمدی سەمرانی دانەری کتییی بارقات السرور پەحمەتی خۆی ئی بی ئە مەرحومی شیخ محمد صادق وەزیرزادەوہ ئەگەرئیتەوہ کە ھەرمووپیەتی:

جاری لەشاری سولە یمانی ئەبی حاجی قادر ناغا دیتە خزمەت ھەزرتی ﴿شیخ عثمان﴾ و ئەلی قوربان: رەحمە خانی خیزانی بەندە عەمری خۆی بەجی ھیناوە ئومیدەوارم بە لوظفت کە ئە ئەحوالی ئەو ئاگاداری یەکم پی بھەرمووی خۆشووہە یابەدبەخت (سەعییدە یا شەقی) یە ھەزرتی شیخ علیہ الرضوان تاملیکی ھەرموو ئەختی بیئەنگ بوو ھەرمووی: رەحمە خان بەم شیوہ و ھەییئەتە وە بەم نیشانەوہ حازرە ئەلی: الحمدللہ (سوپاس بو خوا) خۆشم ئی ئەگوزەری بەلام گلەبیم ھەییە، ھەندی سپاردەم لەلای ناغا داناوہ کە بیدات بە رۆئەکانم نایان داتی. حاجی پیز ئی گیراو ووتی: نیشانەتی ژن صحیح و دروستە کە ئە ھەرمووی ھەییئەت و شیوہی وەھاییە. بەلام سپاردە شک نابەم، ھەرمووی ئیمرۆ پرۆ بیرکەرەوہ بەئکو سبەینی بیئەوہ یادت، بو بەیانی ھاتەوہ ووتی جەنابی شیخ خۆی ئاشکرای بھەرمووی، ھەزرتی شیخ ھەرمووی سەیریە (عەجەبا) تۆ ژنی خۆت نایینی ئەمە تاحازرە ئەلی فلان خشی نالتون و فلان عوزاری زەردو ھەیسەو کە مەری زیوین وە فلانە خشی داومەتە دەستی خستویەتە ناو فلان صندوختە جەمسەری مۆکردوہ بۆچی لە بیری

سرە). کاتی ئەگەر ئیتەوه پەیمانە کە ی ئەباتە سەر وە بە کە وای شان سورمەوه کە بە نرختین و بە قیمةت ترین قوماشی ئەو زەمانە بوون وەبەو بەرگەو لیباسەوه دیتەوه بۆ تەوینلە.

و بە خزمەت کردن و گسک لێدانى خانەقا و سلوکی نادابی تەریقە مشغول ئەبێ، وەزبیل و خاشاکی خانەقا و بەو پالتاو و پۆشاکە بە نرخانەوه ئەباتە دەری خانەقا و دوری ئە خاتەوه.

بە کورتی تاماوەیەکی زیاد ئە نیە تێکی پاكو ئیخلاصیکی چاکەوه مشغول بە سلوک و مراقبە بوە، بە جۆری ئەناو ئە هلی خانەقا مشهور بووه کە هە رکات توجە ئە هە رشتی بکات سەرەوژیری ئە کات یادەست بە جی کارو ئە سەری توجەتات بۆ خاس و عام زاھیر و ناشکرا ئە بێ. تالە ئە نجامی سلوکی جوان و رەوشتی بەرزی یا بە شانازی یەوه بە ئیجازەى مەشیخەت نایل ئە بێ. بە لام ئەو مرحومە ئە گەل ئەو هیا زۆر ساماندار و خاوەنی مۆلکیکی زۆری وەك؛ (سەر و اباد، سەولوا، هە جبنە، هە زارخانی، چە شمیەر، مازی بن) بێجگە ئەوانە هێ تریش ئە ژیر دەسەلاتی دابوو. بە خشینى مال و خزمەتی بە مسلمانان و لابردنی نازار و نارهەتی ئە سەر داماوو هە ژار و لی قەوماوان ناواتی بەرزی ئە بووو، وە ئەو هێ بە لاوه گرنگتر بووه ئە کاروباری ئێرشاد.

و ئە پاش حەزەرتی ﴿سراج الدین﴾ بە قیامی وجودی حەزەرتی ﴿بهاء الدین و ضیاء الدین﴾ بە ئێرشادی ئە گرتۆتە دەست. وە خزمەتی ظاهیری بە سەر خزمەتی باطنیا ترجیح و پارسەنگ داوه بە ئکو ئە توانین بلیین کە هەر ئەو هێ مە بەست بووه. ئە گەل ئەو هدا ئەو مرحومە تالە و پەر سە خواوت طبع و پوو خووش و زمان رەوان بووه، وە سروسشتیکی راست و دروست و جوانی بووه زیاد ئەو هێ کە حازر بووبی بۆ هە ژاران دابیتی ئە سامانی خۆی وە بە زۆری مۆلکە کانیشی ئە پێی خزمەتی داماوو هە تیوو لی قەوماوا بە خش کردوه.

و ئە دەبێ کە نیسبەت بە شیخانی تەوینلە و بیارە و ئە ولادو ئەو هیان بوویەتی هەر لە زیادى بووه، بۆیە هەردەم بەردەوام بووه و داوا و ادعای شیخییەتی ئە کردوو. زۆر خاوەن فضل و حەیاو ئە دەب بووه کە بەرترین خوو رەووشتە وە چاوەرپوانی واریدات و بەرە کات بووه ئە بە حری

بئى پايانى خىواي پەروەردگار بە ھۆي ئىستەمداد لە ئەرۋاحى پاكى حەزرىتى شىخى سراج الدىن و ضياء الدىن (قدس سرهما) تاچاوى خواحافىزى لەدنياي فانى لەسەرىيەك ناوويەپەحمەتى خوا چوو. ئەو مەرحومە ئەوپەپ پالە بە خوشخولقى و ژىرى و ووشىياري كەمال و جەمال و ئەسپ سواري و انشاو دارشتن و ئىملا و شىعر و ئەدەب لەزەمانى خويىدا بە ناوبانگ بوو.

بەپىكەوت جارى مصطفى بەگى شاعىر كە ديوانى شىعري لە ھەموو جى مشھورە، وەتەبىعەت و سروشتيكى زۆر جوانى بوو وەبە مصطفى بەگى صاحبقران ناسراو وەلە تايفەي بابانەكانى سولە يمانى بوو.

بەھۆي خزمایەتى و نزىكى يەو كە لە خزمەتى حەزرىتى شىخ نجم الدىن (قدس سره) پويەتى نىھايەت دەرەجەي ئىخلاص و خوشەويستى ئەو حەزرىتى بوو، بە شىپويەك كە خۆي بە (دەرۋىشى) ئەو ناز ناو و ملقب كىردوو.

جارى ئەچىتە (سەنە) چونكە زۆر بە ناوبانگ ئەبى بۆيژان و ھۆنەر مەندانى سەنە ھەئەستىيان ووتو ئەگەل چەند پارچە ھەئەستى لە شىعري ھەئەئەردەي خويان كىردبوو دىياري دەستيان وە بۇ دىتتى مرحومى مصطفى بەگ ھاتبون، وە پىرۇزبايى بە خىر ھاتنىيان لى كىردبوو بۇ سەنە وەھەرىيەكى مەبەستىكى تىيا دىياري كىردبوو. مرحومى شىخ محمد صادقى ناو پىراو رحمة اللہ ئەو وىش چەندى لە ئەشعارى خۆي كە لە كاتى خويلا لە جوانى و لاوى دا بە بەھانەي دىخوازەكەي خۆي ووتبوى بۇ بە خىرھاتنى مرحومى صاحبقران ھانىبووى. ئەو وىش كە ئەچى بۇ دىدار مەن جملە يەكى لە و غەزەلە كە ووتبوى ئەم تەنبا شىعەرەم كە لە حەزرىتى والىدى ماجىدى خۆمەم (باوكى شىرىنى خۆم) م بىستو ئەمەيە :

كەوا دارايى زەر كورتە، كە مەرچىنى، جويبە گونئارى

كلاولار، چاوخومار، شىرىيە سوار، خال مىشكى تاتارى

ئەنئەتە ھەموو ئەمانە ھاۋچەرخی والى كوردستان بوون شيعر و ئەدەب و تەرز و شېۋەى غەزەل
خوانى كە زياتر بە عىشقى جەققىيە ۋە پەيوەندى بوۋە بۇ والى كوردستان باس ئەكەن والى
ئىنكار ئەكا كە پىاۋىكى شايانى ئەم ھەموو تارىفا ۋە ھەل كېشائە بى، ئەوانىش ئەلەن ھەر
ئەبەرتاقى كوردنە ۋە ئەى ھىنەن بۇ ئېرە كە راستى ئەم كارە ئەوالى ئاشكرا بى.

ئەو كاتەدا (والى) مشغول بە ئاۋەدان كوردنە ۋەى ئەلار و كۆشكىكى گەوردى دەولەتى دەبى بە
رىكەوت ئە ھەمان كاتدا ھەر ئەو ساختمانەدا كە ئەمان بۇى ئە چن ئەو وىش ھەردولای ھەيوان
ئەبى. كاتى والى ئاگادارى پەيدا ئەكات ئەوا مصطفى بەگ ھات بۇ لای دەستور ئەدا كۆمەلى
ژن ئە ھەيوانىكا ۋە كۆمەلى پىاۋ ئە ھەيوانە كەى تر ئامادە ئەكەن . ۋە والى خۇى ئەگەل
جەنابى مرحوم شېخ محمد صادق ئەناۋ كۆمەلى پىاۋەكان دائەبن، كە مصطفى بەگ ئەكاتە
دەرى ھەيوانە كە والى ئەلى؛ تە ماشەبەكى ئەم دوو ھەيوانە بكە، ۋە ئەباردى ھەرىكەى
ئەمانە شتى بلى. ۋە ئەو وىش دەست بە جى ئەو روباى (چوارىنەبە) ئەلى؛ - روباى روى
ئافرەتان ئەلى؛

خوب رويى ان س نندج ههگ لايىق انند
برسى خورشيدى تابان فايق اند
ۋە روباى روى كۆمەلى پىاۋان ئەلى؛ -

باھمەى ناز و نزاكەت ھائىش ان^(۱)
بەندى ئان شاھ محمد صادق اند

^(۱) سەيرى شۇخانى سەنە چەند لايىقن

گشت بەسەر پوناكى خۇرا فايقن

بەم ھەموو جوانى و جەمال و نازەۋە

بەندەبى شاھو محمد صادقن

پاش نه وه والی قسه که بیان نه سه لینی، و دمرحومی مصطفی به گ شان به شان له ته نیشتی
خویه وه دانه نی و پیزیکی ته واوی لی نه گری.

وه خوالی خوش بوو شیخ محمد صادق^۱ بیجگه له وه که باوکی دایکمه دوو کچی تریشی بوو،
یه کی به ناو (عالیه خانم) که هرهمی هر زردتی ضیاء الدین بوو. وه دوومیان به ناوی
(ناسیه خانم) که خیزانی خوالی خوشبوو (دیوان به گی گه وره) بوو.

• نه م سئ گه وردی دین و دنیا یه هر سئیکان هاودل زاوا بوون. مرحومی دیوان به گی پله و
پایه یه کی گه وردی دهو له تی بوو، وه زیاد له وه که په یوه ندی خزیما یه تی له گه ل نه م
خانه دانه دا بوو، جار جاریش به شیوهی مه نموریه ت بو دوروبه ری هه ورامان سه فه ری کردووه
. وه له به رنه وهی خانه دانی سراج الدین (قدس سره) هه موویان له هه مووکاتا هر هر ه زیان
له سوئج و سه فا بوو دژی ناکوکی و دووبه رکی بوون. بویه دیوان به گی زیاتر ته رخان کراوه
بو لابرندی ساردی و ناکوکی له میانه ی کار به ده ستانی دهو له تی و نیشتیما نیه کان
به تاییه تی عه شایه ری ناوچه. هه ژاران و داماوان و بزگاری و خه لاسیان له نازاردانی
هه ندی له کار به ده ستانی میری، که خوا نه خواسته خراپه و ویژان و زمان به دان له دژیان لای
کار به ده ستان به جیی بهینن. وه نه م بزورگه وارانی ناینی یه هیچ مه به ستیکی دنیا یی یان
نه بوو، به لکو به مه فادی (الصلح خیر) و نایه تی (واصاحوا بین اخویکم) هه مووکات
به نیه ت و نیهادی پاکه وه هه ل ساون به تیکه لی له گه ل کار به ده ستان تانه سبابی ره فاهو

^۱ «وا نه زمان هر نه م شیخ محمد صادق و وزیر زاده یه که له کتییی (ریاض المشتاقین) یشدا می حامیدی گه وره له ره وره
(باخچه ی دوووم دا نه مه زری) :

شیخ محمد صادق عه زری پیری کرد؛ والیده م (دایکم) و براژنم له دنیا ده چوون هیمه تی دهریاره یان به فرموون،
له وزاته ش دوا ی ماودیه نه فرموی؛ هه بره که بیان دوو دار له لای خواریا نه وه یه، وه یه که یه که نیشانه ی زیاره تگای بو
دیاری دا .

نه مجا فرمووی براژنت نیمانی عه جبه نه ستور و قهوی هه یه. دایکیشتی حالی باشه، به هوی نه وه وه چه ند نه ولادی
باشی مردووه هیچ شکات و ناشوگری نه کردووه .
به لام ماشاء الله نیمانی براژنت زور نه ستوره .

خوش گوزهرانی و ناسایش بو خه ئك فه راهه م بیئن، وه ده ست در یژی زورداران له له هه ژاران
 قطع بکه زن بو نموونه؛ جاری (شا نصرالدینی قاجار) نامه یه کی دوور و در یژی بو
 هه زه تی ضیاء الدین (قدس سره) نووسیوه، وه له وی دا ناشکرای کردووه نه گهر هه زه تی
 شیخ قبول بکات من به دل هه زه که م و مایلم که موچه و راتبیکسی کافی بو خه رچی خانقا و
 نه هلی خانه قا برمه وه و دای بنییم. وه به شیوه ی مانگانه پیشکده ش بکری. هه زه تی ضیا
 (قدس سره) له وه لاما ناوا جواب نه فه رمووی؛

ما آبروی فقیر قناعت نهمی بریم
 با پادشاه بگویند که روزی مقرر است

وه ناشکرایه نه وانهی که به چاوی انصاف و عقل و حقیقه ت بین^(۱) و ته جروبه سهیری نهم
 باسه بکه ن تی نه گن که؛ - کاری نهم گه وره گه ورانه بی حکمه ت و خالی له به رزه وه ندی و
 مه صله حه ت نیه. وه نه وانه ش که بی انصافن و نازانن که نازانن لی یان گه رین باتاسه ر
 له نه زانی و جهلی مرکب دا بمینن وه ک شاعیر نه تی؛ -

آن که ندانند و ندانند که ندانند
 در جمل مرکب ابد الدهر بمانند^(۲)

دیاره که کاری نهم خانه دانه له هه زه تی سراج الدین (قدس سره) تانیستا که بوژیان و
 به رده وامی مه سه له کی (دهرویشی) هه ره یك تائه ندازه یه ک مائی دنیایی یان بووه، وه نه و په ری
 نیه ت پاکی یه وه له ری ی خزمه ت به دین و نه هلی دین و زانا و عوله مایان و خزمه تی دین و

^(۱) به چاوی راستی و مرقایه تی.
^(۲) نهم هه لبه سته وا نه گه ینی

خانه قا. وه له ناوچه يه كا له دینی (گون چیده ر) له سهر شیوی سه قز که دینی غوی بسوه ته شریفیان چوه وه لوهی ماوه ته وه به هوی تعمیر و ناوه دان کردنه وه دی مولکه کالی وه له و ناوچانه دا خیلی جاف^(۱) که به پینی نه ریتی^(۲) خویان له هه موو سالیکا بو کویسانی له و ناوچانه هاتوون ماوه یه نیشته جی بوون. وه هه ریه ک جیگه یه کی تاییه تی^(۳) بسوه. له و کاته دا یه کی له مجبان و خوشه ویستانی هه زه تی شیخی باو کم دیت بو خزمه تی له خلکی له و ناوچه له پوری که مانی نیخلاسه وه عه رزی نه کات؛ قوربان؛- هه رچه ند جه ساره ت و ته رکی له ده به بیستوه فلان خیل له تیره و تایه فه ی جاف (مائی سواری)^(۴) زور چاکیان هه یه و هاتو چوی هه زه تی شیخی نه کن، داواکارم هه رکاتی یه کی له وانه هاتنه خزمه ت شیخ به هه ر جوری بسوه به هه ر رخنی ریکه وتی یه ک له جوانوو ماینی ره سه نم بو په ییدا بکه وه بیگه یه نه ده سم.

شیخ نه فه رمووئ بو زووتر نه توت یه کی له وانه که یه ک جوانوی چاکی بوو دوینی لیسه بوو. کاشکی دوینی بت ووتایه، نه ویش عه رزی نه کات قوربان؛ که وایی جه ساره ت نه بی^(۵) سفارش بفه رموون^(۶) بابیته وه. هه زه تی شیخ له بهر خاتری نه و نه نیبری به دوایا کابرا دیته وه جوانوو ماینه که ی له گه ل دایکه که ی دینی له گه ل خویا. کابرای کریار به هه ر رخنی نه بی لینی نه کری و وه ری نه گری. خاوه نی پیشووی^(۷) نه گه رپیته وه، نه وی دووهم تاچه ند رۆژ له خزمه ت شیخی باو کم نه مینیته وه، وه جوانوه که تانه ندازه یه ک په وه رده نه کات و حازری نه کات تا له گه ل خویا بیباته وه بو ماله وه. وه له کاتی رۆیشتن دا هه رچی له ماینه که نه کات ملی ریگه

(۱) خیل؛ عه شیره ت

(۲) نه ریت؛ تقالید

(۳) تاییه تی؛ مخصوص

(۴) مائی سواری نه سپ و ماین

(۵) جه ساره ت نه بی/نه بیته بی نه ده بی

(۶) سفارش بفه رموون؛ راسپی ره

(۷) پیشوو؛ نه سلی

ناگرى و بەرەودوا ئەگەرئىتەو. ئەوئىش ھەر ئەويەوى بەزۇر سەرى خات جارى جوانوى بىچارە
خۇى ئەدات بەعەرزى ، چونكە رى يەك كە پىيا ئەرۇبىن كەل و پەلى و پىچا و پىچى زۇر بوو .

زۇرى بۇ ئەھىنى دىسان ھەر خۇى ئەداتەو بە زەوى دا تالە بەرزى يەكەو سەردو
خوارنەبىتەو تاخوارەو . وە سەرو گەردنى ^(۱) ئەكەوئىتە ژىر خۇى و مىلى ئەشكى و ئەمىرى .
كاتى خاوندى دوو مى جوانو كە ئەم حالە ئەبىنى زۇر زۇر خەمىن و پەژارە ئەبى بەمەئىووسى
بەو حالەتى پەستى و نارەحەتى يەو دىتەو بە خۇزمەت باوكم، وەبەسەر ھاتەكەى عەرز
ئەكات .

ئەوئىش ئەفەرمووى راستى من لەكرىنى ئەم جوانو نارازى بووم وەلەبەر خاترى تۇھىچم
نەووت چونكە ئەم زانى عەلاقە يەكى ^(۲) زۇرت پىووى ھەبوو . ئەگەر شتىكىم بونايە يان باوئەرت
نەئەكرد يان ئەتووت :- شىخ مەيلى نىە خاوندى ئەم جوانو بەم ، يابۇكەسىكى تىرى
ئەوى..... ئەبەر ئەو ھىچم نەووت ئىستەش خۇت سەلامەت بى جوانو كەش ان شاء الله
قەزا و بەلاى خۇتى بردبى ، مالى دنيا ھىچ قىمەتتىكى نىە ئەوئىش عەرزى ئەكات :- قوربان
جوانو كە خۇلەدەس چو بەلام ئەوم بەقىمەتتىكى بەقىمەت ^(۳) كرىو، تەك ئەكەم بنىرى
دووبارە كابرى خاوندى بىتەو بەئكو مېقدارى لەنرخەكەى دەست بەردار بى ، شايدە
تائەئدازە يەك بە ناچارى بىتە ھۇى كەردنەوئى خەم ^(۴) .

دووبارە شىخ ئەنئىرى بەدوایا ، ھەزەرتى پىر فەرمووبوى لەو كاتەدا كە ھىشتا خاوندى جوانو كە
ئەگەئىشتو بەتايىتەتى من لەئەو پەرى خەمبارى و دنگىرى دابووم ^(۵) . وە لە پەژارى و
نارەحەتى دا سەرم كەردبوو سەر ئەژنوى تفكر وەيەك حالەتى بىخودى و غائىبىم بەسەرھات

^(۱) سەرو گەردن ؛ مەل

^(۲) عەلاقە ؛ پەيوەندى

^(۳) بەقىمەتتىكى بەقىمەت ؛ بەنرخىكى گران

^(۴) بەناچارى بىتە ھۇى كەم كەردنەوئى خەم ؛ باعئى تسلاى خاتربى.....

^(۵) ئە ئەو پەرى خەمبارى و دنگىرى دابووم ؛ ئەنپھايەت دەرەجەى متاسرى دابووم

وهك ئەمە يەككى بەخەوا چووبى يا خەوى لى كەوتى بەرىكەوت لەو حالەتەدا حەزرەتى سراج الدىن و حەزرەتى ضياء الدىن (قدس سرهما العزيز) لەسەر تە پۈلكە يەك بەرامبەر ئەوجىگە دانىشتنەى من بوو دىمن چوومە خزمەتبان .

پاش زيارەت هەردوو فەرمويان (علاء الدين) نىمە بۆ چاويپكەوتنى تۆھاتىن تابزانى خەرىكى چىت؟ عەرزىم كردن ماشاء الله چاگم لى ئە پرسن لەم كاتەى غەرىبى و دوورى ظاهرى لە تەوئىلە و بيارە و سەرەراى گرفتارى خۆيشم، بەنارەحەتى تەرەوه گرفتار بووم كە زياد لە سنورى پىر ئەھمىيەتە^(۱) نىسبەت بەمن، بىچگە لە گرفتارى خۆيشم نارەحەتى يەكى فوق العادە و گىرنگ و پىر ئەھمىيەت تىرم بۆھاتۆتە پىشەو و لىيى پوو داوم وە عەينى ئەم پوو داومە هەموويان عەرز ئەكاو و بۆيان ئەگىرئىتەو . وە عەرزىم كردن خواوونى ئەسلىم و ابەداخوازى راھىناو كىرىنى جوانو كەم ئە نجام دا، وە ئىستا وەزعى جوانوو خواوونى دووم بەم چەشنەى لى ھاتوو، ناردومە بەدووبا كە خواوونە ئەصلى يەكەى بىتەو شايەد لە نرخی پىشوو كەمى داشكىنى .

ئىتر نازانم چۆن داوايەكى وا بكەم؟؟؟

حەزرەتى سراج الدىن لە وەلامى نارەحەتى من فەرمووى : ئەم بەلا ئەسلا معلق بوو، وەبۇخۇى نازل بوو، ئەگەر ئەم جوانوو ماينە بەم بەلايە تىبا ئەچوايە كا براخۇى لەناو ئەچوو . وەلەبەر خاترى تۆكە معلق عليە بەو وەو بەستراو بەم جۆرە ھاتۆتە پوو، وە خواوونى جوانوو خۇى نەجاتى بوو لەو بەلايە بۆ ئەو وەى تۆ لە بەرامبەر كەسان و خىزانى لۆمەكراو جىگەى گلەيى نەبى . وەنە ئىيى چوو بۆ لاى ئەو بەمردووى ھاتەو . منىش عەزم كرد بى ئەدەبى نەبى ھەزار جار لەم قسانەى بۆ بكەم ساوەر ناكات . دووبارە فەرمووى : مە علوم بزانە لەبەر خاترى تۆبە و وتم : بە ئى ئەگەر لەسەرەتاوە بموتايە چاك بوو، بەلام ئىستا ھەزار سوئەند بخۆم قبوونى نىبە و بىروا ناكات .

^(۱) زياد لەسنور؛ فوق العادە

نه مجاره حه زره تی سراج الدین (قدس سره) فهرمووی ؛ چاک وایه لینی گهرنی با جوانوه ماینه که بگه پیتته وه^(۱).

زوره پی نه چوو یه که نه فەر به دهنگی بهرز ووتی ؛ ها جوانوه ماینه که که وته جووله جوول، وه من به دهنگی کابرا له و حالته تی بیخودی یه دابه ناگا هاتم . دیم که خاودنی یه که می جوانوه که هاتوته وه، وه جوانوه که ی بهرز کردوته وه و به راستی زیندوو بوتته وه. به لئ ملی که چ و خواره و به ته واوی راست نه بوتته وه. وه من له بهر نه وه که خاودنی یه که میم زه حمه ت دابوو هاتبوه وه داوای لی بوردن و مه عزه رتم لی کرد. وه نه م فهرمووده ی حه زره تی سراج الدینم بو خاودنی دووه می باسکرد، وه بهوم ووت، چونکه نه م باسه زه حمه تیکی زوری بو ئیمه تیابه دی هات. هه رچه ند سرونه یینی یه کی گرنگی باگنیش بوو به لام نه م پوشی و نه م شارده وه . وه به ناشکرا پییم ووت نه مه به لایه ک بوو به سه ر خوت هاتبوو به جوانوه که داشکایه وه ، وه هه رچه ند حه زره تی سراج الدین سی باره فهرمووی که نه م جوانوه قه زاو وه گیزی خاوه نه که یه تی من قبوولم نه کرد و عه رزم کرد قوربان ؛ - هه زار سویندی بو بخوم هه رگیز باوه رم پی ناکا له پاش دهوامی ئیصرارو زور له سه ر پوینی من حه زره تی سراج الدین فهرمووی ؛

^(۱) جه نابی حاجی شیخ محمدی سهمرانی له کتییی بارقات السرور دا نه فهرمووی ؛ - سید حمه امینی کوری سید قطب الدین که هه م خه لیفه و هه م زاوای حه زره تی سراج الدین (قدس سره) بوو گیزیه وه که تووشی نه خوشی یه کی ترسناک بووم به شیوه یه دهستم له خوم شت و مایوس بووم، پوژی به ناره حه تی نه پویم له کاتی پوینا به خزمه تی سراج الدین گه یستم له گه رانه وه دا له گه ل جه ماعه تی. وه له هه مان کاتا گاران هاتبوه وه ناودی، ماینیکی خوم له ناوگاران که دا بوو، حه زره تی پیر فهرمووی نه وه چیتته؟ عه رزیم کرد زور په ریشانه م فهرموی خوی دا به سه رعه ساکه ی دا وه ستاو جار جار به توندی نه زه ریکی نه کرد له ماینه که، جار جار نه زه ریکی له من نه کرد، وه چه ند جاری نه م فرمانه ی به جی هینا دواپی ته شریفی پویی .

کتوپر من سووکیم له خوما ده رک کرد ، به ره به ره به ره و چاکی پویم تاخور ناوا به ته واوی هیچم پیوه نه ما، به لام ماینه بیچاره که که وته ناره حه تی و لنگه هرتی سی پوژ مایه وه تابه و ده ره وه له ناو چوو. خه لک و حازری ووتیان حه زره تی شیخ به تصرف شه زایه کی له لایه که وه بو لایه ک حه واله کرد بائ ژن الله ، . وه سید قطب الدینی باوکی نه و سید حمه نه مینه به (۷۰) حه فتا پوژ فه ناویه قای ته واو کرده، که دوو زاراوه ن له طریقه دا.

مادام وایه لئی گهری با جوانوه ماینه که بگهریتته وه، تافلانی هاواری کرد که جوانوه که کهوته جموجول، نه وه بوو که له دهنگی نه و من هاتمه وه سه رخوم و دیم که جوانوه که زیندوو بوته وه. له دواپی دا خاوه نی دووم ووتی قوربان؛ - مادام وابوو جوانوو یا پاره چه نندرخیکی هه یه .

بوچی بی مهرحمه تیت کرد که یه کهم جار نه ت فهرموو. شیخی باوکم فهرمووی؛ پیم ووت نیسته که جوانوه که ژیاوته وه تو نه لیتت نه گهر زیندوو نه بوایه وات نه وه ووت. نه گهر راست نه لیتت و نیخلاصت نه بوو نه م نه رکته به من نه نه سپارد که دووباره بنیرم به دواپی خاوه نی یه کهمی داییت و له نه سلی قیمه تی جوانوه که کم بکاته وه وه له نیوهی چاوپوشی بکات (دواپی نه وه هموو تکالیف و زه حمه ته به دواپی هینانی معامله).

کابراووتی؛ - به ههر حال نیسته جوانوه که له پاش نه م گشت زه حمه ت و ژیانه وه تازه ناتوانی بهری دا بروات، نه مر بفرموو نزیکه ی ههفته یه لیره خزمه ت بکریت تا هیزی رویشتنی بگهریتته وه، نه و جا له گه ل خومدا بیبم. نه مجاره له دواپی ههفته یه ک هاتن و جوانوه که یان برده وه دواپی ماوه یه کهم نه وه پیاوه نه خوش کهوت زوری پی نه چوو له دنیا درچوو. جوانوه که ههروه ک خوی مایه وه تاگه وره بوو، وه له مائی نه و پیاوه دا ماینیکی چاکی لی کهوته وه، وه تا ماوه یه زور هه رما. پیشتر به یاناتیکم له باسی خوالی خوشبووی دایکه وه کرد بی مونسه به نیه نه گهر کهمی له حال و ناوو نه ولادیان باس بکه م. نوری جان خانمی دایکم بیجگه له دوو کوپ من و مه ولانا خالییدی برام چهن کچیکیش بووه که له گه ل نه وان دا له یه ک دایکبوو باوکین .

یه کهم؛ - فاطمة خانم؛ - که به راستی خویندوارو عاقل و فامیه و محترم بوو وه به ته وای له هه رچار روبعه ی شهرع ناگادار بوو، له هدیی چور له نزیکه شیخ حسنی چور مه دفونه .

دووم؛ نامینه خانم؛ - که نه ویش له و په ریلله ی خواناسی و تقوا و شه ریه ت رهوی یابوو، خوینده وار له شهرع و نایین داو ناگادار بوو.

هەتا تقواو ديانەت و ڕوناکی بەصیرەت و صفای دەروونی بە جۆری بوو پیش ھەوتی خۆی خەبەری دا لە کاتی وەفاتی خۆی. واریکەوت لەوەختی ئەخۆشی وەفاتی ئەودا دووبەرەکی و ناپیکی یەکی بەھینز و توند کەوتە میانە ی سیدەکانی ﴿چۆر و عەشایەری کۆماسی﴾ ھەزرەتی باوکی عەزیزم ھەرمانی پێدام کە بچم بۆیە کەوتن و ڕێک خستنیان .

منیش خۆم ساز کرد و بەر لەرۆیشتن بۆ سەفەرە کەم چووم بۆ مەنزلی ئامینە خانمی خوشکەم بۆ ئەوحوال پرسی. کاتی دیم سەریم کرد حالی زۆر نارەحەتە، مەیلی سەفەرم نەما وە لەم لاوەش شیخ ئەمری فەرموو ناچار مام و نەم ئەزانی چی بکەم. اشھد باللە خۆم لیم بیست ووتی: براگیان ھەزرەتی پیر ئەمری فەرموو بۆ ڕیکخستنە وە ساداتی چۆر و عەشایەری کۆماسی بچی دوای مەخە، وە بۆ منیش دل رەنج مەبە. ئیستا مانگی (شعبان) ھ من لەشەوی جومعە ی (۸) رەمەزان لە ئیوہ خواحافیزی ئەکەم، وە لە حضورى حق تعالی و تقدس میوان ئەبم. وە خۆی وەسیەتی کرد، کە ھەرکاتی رۆیشتەم و لە دنیا کۆچم کرد لە گۆشە ی خانقا بمانیژن وەئەوی جیگە ی مە. وە ھەزم ئەوویە ھەمیشە دەنگی خە تەوتە ھیلە بیسەم وە لەواقیعاً لەشەوی ھەینی ھەشتی رەمەزان دا وەفاتی کرد وە لەوجیگە کە وەسیەتی کرد بوو لیبی بنیژن نیژاوە .

سێ یەم: - ثویبە خانم بوو لە سەقزادا وەفاتی فەرموو لەزەمانی غەزای قەدیمی روس دا ھەزرەتی شیخ نجم الدین مام و ھەزرەتی شیخ حسام الدین (قدس سرھما) بۆ جەنگ و جیھاد لەگەل روس تەشریف ئەبەن بۆ سەقز..... وە مەنزلیان مالی ثویبە خانم ئەبی جۆر خزمەتیان وا ئەبی گۆیا ھەر وەکوو خۆیان ساحیب مال و خانە خوئی بن. بە مونسە بەی وەقت: رۆژی ثویبە خانم دەست ئەکات بە بەیانی فضل و گەورەیی و ثواب و پاداشتی جیھاد، وە شەرھێ عەجیب دینی تە مەیدان. بە چەشنیکی وا تقدیری ئەو مەبەستە ئەکا ھەزرەتی حسام الدین تەعجب ئەکا بە حالی سەر لی سەرمان و تەعجبە وە روو بە ھەزرەتی شیخ نجم الدین ئەفەرموی: - ھەزرەتی شیخ بروانە ثویبە خانم چەند زاناو عالە ئەبی بوتری دووھمی ملا قادری بیاردیە. ئە نجا ھەزرەتی والیدەم ماوویە ئەو ولادی نیژینە مایوس ئەبی ھەزرەتی

ضیاء الدین نه فہرموی: - کچی خوم نورجان نه بی تمسک به طریقه بکا، وه په یردوی نادابی تصوفی بی. نه ویش عہرزی نه کا قوربان گیان؛ رُوحم به قوربانت به گیان و دل حازرم به لام هیمت بؤ له ولادی نیرینه م بؤ بفرموو حہ زردتی ضیا نه فہرموی: - بچؤ بؤ زیاردتی مرقدی حہ زردتی سراج الدین نه ویش نه چئی و نه گہریتہ وه، نازانم له رووی چیی یه وه بؤ. حہ زردتی ضیا نه فہرموی: ویستم نه مشه و له عالمی معنادا زہر به یه گران له نوری جان بدوم.

کاتی له عالمی معنادا دستم بهرزوه کرد، حہ زردتی سراج الدین له و عالمه دا دستی گرتم و فہرموی: - خہ یالی زہر به لیدانی نوريجان نه کھی، چونکه له علاء الدین کوریکی نه بی من ناوی خوم عثمان داودتی، و نه و عثمانه ^(۱) به شیکی زور له کھ مالاتی من له و دیاری نه دا، وه به نه ندازی من له زہمانی خوی دا خزمهت به موسولمانان و برایانی دینی نه کات حہ زردتی ضیا نه فہرموی: نیسته سکی هه یه، نه و حمله نه و عثمان ناودیه؟

فہرموی ته خهیر، نه م حمله کچه ناوی بنیین نامینه له پاش نه م کچی تریشی نه بی ناوی شوہیه بیت. له پاش نه مانه نه و کوره نه بی ناوی بنیین (عثمان) حہ زردتی ضیاء الدین عہینی نه م عیبارده ته و فہرمایشتی حہ زردتی سراج الدین هی به شیوهی مژده و یادگاری بؤ حہ زردتی والیدی ماجیدم نه نوسی و بؤی نه نیری. وه له پاش ته وه لیدی من و له دایک بوونی مه ولانای بگرام به چهن سال نامه یه تر به ناوی هہر دوکمانه وهی نوسیوه، هہر دو نامه کم به دوس

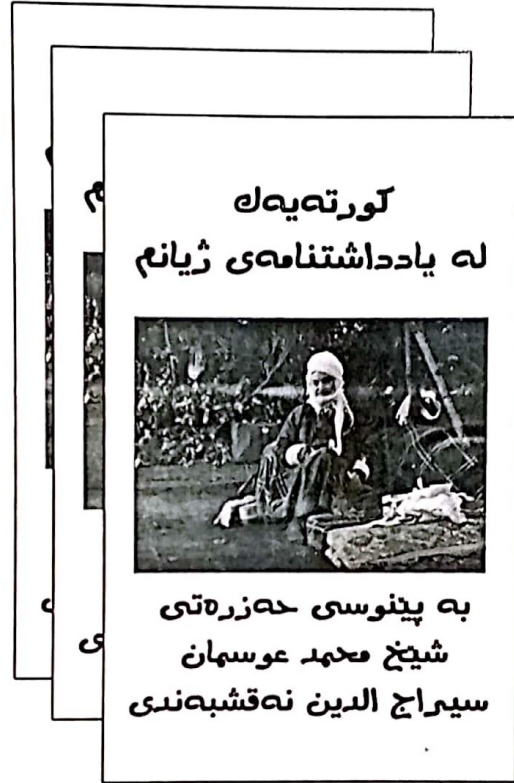
^(۱) هہر پیغہ مہری سہرہای مرتبہ ی پیغہ مہر یه تی ویلایه ته کھی مقامیکی هه یه، مہر ته به ی حہ زردتی محمد المصطفی (صلی علیہ و سلیم) مہر ته به ی (عبودیه ته) که له هہموو مہر ته به کانی وه لایهت پایه بهرتره. بؤیه نه وتری اللهم صل علی سیدنا محمد عبدک و رسولک النبی الامی (نیشارده ته به و مہر ته به ی عبودیه ته).

وده خه تمه دا بؤ حہ زردتی سراج الدین نه لقبی (والی روح المعرض عن مناصب الاولیاء لکمال الاقبال و الارتقاء الی اقصی مقام القرب و العبودیه و الرضاء) نیشارده به و مقامه عالیہ. وه جنابی مامؤستا ملا نظیری کوری ملا عبدالله ی ملا نظیری گه ورده که له نه وهی خانهدانی بیاردی شہر یفه نه ی فہرموو؛ حہ زردتی سراج الدین ی حازری له و مقام و پایه بهرزده یه که حہ زردتی سراج الدینی ته ویله مژده ی فہرموه بؤیه باکی به هیج نارہ حہ تی و نازارو دہر دی نیه و رازی یه بهرامہر به هہرچی خوی تعالی نه کات.

گەيشتو، بەلام ئەكاتى نەخۇشى باوكى بەرېزم، ساوكم ناردى بۇنە و نامە هەودلى يە، منيش
حسب الامرى نەو بۇم نارد، بەلام بەداخەو و ئەكاتى ودفاتى نەو بەهەر هۇيەك بوو گوم (وون)
بوو، وە نيتىر دەستم نەكەوتەو.

نەودى دوودم كەبەناوى من و مەولانای براو و ديشلۇب كراو و لەسەردەتای نەم دەفتەردەو
استنساخ و تەحرير نەكردى.

مختصر عن ذكريات حياتي

بقلم حضرت الشيخ
محمد عثمان سراج الدين
النقشبندى